

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X

ANUL 28, NR. 700, DECEMBRIE 2025

Editorial Bucurii, speranțe...

Ată-ne ajunși cu bine, în ultima lună a acestui an! Doamne, cum mai zboară timpul! Trece el, sau noi, ocupați cu problemele existențiale, pășim prea repede prin „clipa... ce ni s-a dat”? Poate că timpul o fi intrat într-o nouă dimensiune, după cum susțin unele teorii spiritualiste...!

Debutul lui decembrie, când sărbătorim Ziua Națională a României, constituie un prilej de bucurie pentru români. Măcar într-o astfel de zi, să reface parcursul nostru istoric, să ne amintim de eroismul străbunilor care și-au dat viața pentru apărarea pământului românesc, astfel ca noi, urmașii lor, să avem o patrie, un teritoriu binecuvântat, unde să păstrăm și să cultivăm limba română, să ne împlinim destinul, să ne atingem idealurile la care fiecare ființă umană are dreptul! Măcar în astfel de momente solemne, să lăsăm de o parte resentimentele, dezbinarea... și să înălțăm un imn de slavă înaintașilor, al căror sacrificiu suprem stă la temelia devenirii noastre! Să ne bucurăm în această primă zi de decembrie de realizările prezentului, de dragostea celor apropiați, să răspundem cu iubire nevoilor semenilor și să mergem mai departe, cu fruntea sus, pe drumul ce ne-a fost hărăzit de Dumnezeu! *

Tot într-un decembrie, în urmă cu 28 de ani, renăștea în orașul nostru publicația interbelică „DRUM”, cu mențiunea „Serie nouă”, din inițiativa unor entuziaști oameni de cultură, în frunte cu poetul Paul Amet.

Aceia, care au venit ulterior la conducerea ziarului, au făcut tot ce le-a stat în putință ca această publicație să nu piară. Autoritățile au sprijinit-o financiar, văzând în ea un bun spiritual pentru concitadini, iar nu apanajul unui partid sau câmpul de bătălie al unor adversități politice.

Evenimentele culturale, implementarea de proiecte europene la nivelul unor unități de învățământ sau al bibliotecii municipale, trăirea în spiritul religiei creștine, istoria locală, literatura, promovarea unor tinere talente, proiectele de hotărâri ale Consiliului local, aspecte din viața comunității... toate sunt prezente în paginile ziarului, mărturie peste timp despre preocupările unor oameni înzestrați de Dumnezeu cu anumite daruri, dornici să-și bucure contemporanii, dar să și lase posterității dovezi ale trecerii lor prin viață.

Așadar, oameni de bună-credință iau parte cu seriozitate și răspundere civică la redactarea ziarului „DRUM”, dorind să arate lucrurile esențiale care ne preocupă: cine suntem, de unde venim, încotro ne îndreptăm... *

Spre finele acestei luni, avem alte sărbători dragi sufletului nostru: Crăciunul și Anul Nou. Să le întâmpinăm și să le petrecem în sănătate și bucurii, alături de toți cei dragi!

La mulți ani, ROMANIA! La mulți ani, ROMÂNII! La mulți ani, „DRUM” și tuturor acelor care contribuie material sau spiritual la existența ta!

Domnița NEAGA

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

La mulți ani, ROMÂNIA! La mulți ani, ROMÂNII!

Luni, 1 Decembrie 2025, la Monumentul Eroilor din fața Primăriei Municipiului Roșiori de Vede, s-a desfășurat Ceremonialul dedicat Zilei Naționale a României – un moment de recunoștință față de cei care au pus piatra de temelie a statului național unitar român.

Evenimentul a debutat cu intonarea Imnului Național, moment care a adus în prim-plan respectul față de simbolurile țării și continuitatea valorilor care ne unesc ca națiune.

Continuare în pag. 8

A urmat mesajul primarului municipiului Roșiori de Vede, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, care a vorbit despre semnificația profundă a acestei zile și despre datoria morală de a păstra vie memoria celor care, prin viziune și determinare, au contribuit la devenirea României moderne.

În aceeași notă, prof. Victor Gabriel Osăceanu - istoric și publicist a oferit o perspectivă asupra contextului istoric al zilei de 1 Decembrie, evocând efortul generației de la 1918, oameni uniți prin valori împărtășite, care au pus binele comun mai presus de orice interes individual.

Aurelia BĂRBUȚ
Foto: Liviu NANU

Vin sărbătorile, vin!

Chiar dacă zăpada nu se aude scârțâind sub tălpi și nici turțurii nu și-au etalat diademele, Primăria Municipiului Roșiori de Vede și Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport au pregătit și anul acesta locul unde Moș Crăciun poate poposi, fie și pentru o perioadă mică de timp, astfel încât copiii roșioreni să îl întâlnească și să îi spună poveștile lor. Spiridușii harnici ai Casei de Cultură au pregătit decoruri minunate, transformând căsuța într-un loc plin de magie, bucurie și culoare.

Astfel, pe 4 decembrie, atmosfera de sărbătoare a cuprins Parcul Central „Av. Nicolae Popescu Vede”

Continuare în pagina 8

din Roșiori de Vede, acolo unde s-au deschis oficial Căsuța lui Moș Crăciun și Orașul Copiilor.

A fost locul potrivit pentru a fi lansate două campanii dedicate generozității și viselor copiilor: „Dăruiește magie de Crăciun!” – o invitație adresată roșiorenilor de a oferi jucării, cărți, decorațiuni sau mici daruri copiilor care au mai multă nevoie – și „Moșule, eu îmi doresc...” – campania prin care cei mici își pot lăsa scrisorile pentru Moș Crăciun în căsuța special pregătită în fața Căsuței lui Moș Crăciun.

Aurelia BĂRBUȚ, Florina CARVACI
Foto: Aurelia BĂRBUȚ, Tedy STÎNGĂ

„România – în inimi de copii”

Vineri, 28 noiembrie 2025, la Clubul Copiilor din Roșiori de Vede, a avut loc spectacolul muzical-coregrafic „România – în inimi de copii”, susținut de copii și elevi ai instituțiilor de învățământ din Municipiul Roșiori de Vede, dedicat zilei de 1 Decembrie - Ziua Națională a României.

Evenimentul, organizat de Consiliul Local și Primăria Municipiului Roșiori de Vede, prin Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, a adus în atenția publicului roșiorean dovada vie a muncii celor care dăruiesc o parte din sufletul și pregătirea lor sutelor de copii și elevi dornici să devină oameni de nădejde ai acestei țări.

Iar rezultatele nu s-au lăsat așteptate. Aportul preșcolarilor din grădinițele roșiorene, patriotismul și dăruirea elevilor din ciclul gimnazial și liceal, rigurozitatea, ritmicitatea dansurilor populare ale grupurilor de dansatori, frumusețea de necontestat a costumelor populare purtate cu mândrie ori de câte ori au avut ocazia să promoveze zona din care vin,

Florina CARVACI, Monica TUINETE
Continuare în pag. 8 Foto: Aurelia BĂRBUȚ

„Bătălia Cărților” – 2025 –

Concursul Național de Lectură „Bătălia Cărților” a reprezentat, în fiecare an, unul dintre cele mai importante proiecte de promovare a lecturii în rândul copiilor și adolescenților din întreaga țară. Conceput pentru a încuraja interesul pentru carte, spiritul critic și dialogul

cultural, concursul a reunit elevi pasionați de lectură, iar etapa județeană a fost întotdeauna un moment așteptat atât de participanți, cât și de cadrele didactice și bibliotecari.

În acest context, în luna noiembrie, în cadrul Zilelor Bibliotecii Județene „Marin Preda”, a avut

Marinela RUȘANU
Foto: Daniela ARGEȘEANU, Mihaela BALTAC

Continuare în pagina 5

„Verba volant, scripta manent”

Jurnal de scriitor

01.11.2025 – Sâmbătă. Noiembrie. Zâmbeasca. Între umbrele frasinilor și coroanele merilor, căsuța albă, primitoare, la prima oră a dimineții. Cu petuniile ei curgătoare, cu parfumul tufănelor, cu șipotul pâraiașului gata să iasă din matcă în urma ploilor din ultimul timp...

05.11.2025 – Cinematograful Modern se pregătește să își primească oaspeții. Se fac ultimele retușuri. Montarea mobilierului, identificarea zonelor de acces, marcarea acestora, verificarea ecranului de proiecție, a instalațiilor de lumini și sunet... etc.

06.11.2025 – Platanii cu frunzele lor galbene, roșcat-maronii, se înalță semeți în dimineața întunecată de noiembrie. La Căsuța din Parcul Central „Nicolae Popescu Vedeu, un geam spart stă să cadă. O roabă cu flori zace răsturnată, cerșind atenție, câteva canapele rupte... Și plouă ușor peste orașul tău, oraș frumos! Și te întrebi: Pentru unii - mumă, pentru alții - ciumă?

11.11.2025 – 60 de ani de la înființarea Muzeului de Istorie „Petre Voivozeanu”. O sărbătoare a spiritului roșiorian, a roșiorienilor care au înțeles că oamenii dau valoare locurilor în care trăiesc, iar locurile reflectă, la rândul lor, frumusețea celor care, cu abnegație și dăruire, le-a împregnat un strop de eternitate. Și când te gândești la mâinile care au șters și au întreținut sutele de exponate ce au încântat vizitatorii. Uneori râzând, alte ori plângând... dar de fiecare dată cu iubire, cu credință, cu dăruire... mâinile acelea care poartă parfumul istoriei, mâinile acelea care nu se văd...

12.11.2025 – „Nu vei putea alege cum o să mori. Sau când. Vei putea alege doar cum să trăiești. Acum” (Joan Baez).

17.11.2025 – Vin sărbătorile, vin! Clopoței, stelute, globuri mari și mici stau să se aprindă. Salariații ADPP au montat luminițele de Crăciun. Se simte ceva în univers, o energie cosmică, o rugăciune ce se înalță și coboară spre a ne aminti că frumusețea e, totuși, în noi... dar ce ne reține să o expunem?! Îți zici.

19.11.2025 – Strada Renașterii. Plouă! Una, două, trei.... 13 ciori se străduiesc să desfacă o pungă cu resturi alimentare, furată din tomberonul lăsat pe trotuar, în afara platformei pentru gunoi menajer. Ce sfadă, ce bătaie, ce țipete...

20.11.2025 – Nori cenușii. Rece. Frunzișul frasinilor, salcâmilor, merilor e tot mai rar. Se văd dealurile din apropiere, acoperite de iarba crescută în urma ploilor din ultima vreme, ca primăvara. Casele porumbelor sălbatici, ale fazanilor, par părăsite ziua, doar dacă se încumetă vreunul să se așeze puțin și imediat își

ia zborul, să nu cadă în bătaia puștii...

21.11.2025 – „Niciun lider nu poate motiva o echipă pe care nu o înțelege. Poate crezi că oamenii tăi nu sunt motivați. Dar adevărul dureros? Nu sunt motivați de ceea ce te motivează pe tine. Tu poate ești vizionar, rapid, orientat spre acțiune. Ei poate sunt calmi, analitici, atenți la detalii. Tu vrei viteză. Ei au nevoie de claritate. Tu spui: hai! Ei aud: panică! Nu lipsa de motivație e problema. Ci diferența de limbaj. În fiecare echipă există patru limbaje diferite: unii au nevoie de provocare, alții de stabilitate, unii de apreciere, alții de structură. De aici apar conflictele ciudate, frustrările, tăcerile, demisiile în șoaptă. Oamenii nu pleacă pentru că nu vor. Pleacă pentru că nu se mai simt văzuți. Dacă vrei să motivezi o echipă, nu începi cu „să faci”. Începi cu cine sunt oamenii tăi cu adevărat (Valerica Ciocioi).

22.11.2025 – „Nu se mai termină tămbălău cu vârsta de pensionare a ăloră cu pensii speciale care se pot pensiona la vreo 40 de ani. Dacă Florin ar fi putut să iasă la pensie anticipat, nu l-am mai fi avut pe Mărgelatu. Seria Mărgelatu s-a terminat după ce Florin a făcut 50 de ani. Nici doctorul Dănăilă nu ar fi reușit să salveze sute de vieți în cei 40 de ani care au trecut de când putea ieși la pensie. La mine e mai simplu! Dacă aș fi putut să ies anticipat la pensie, pe la 40 de ani, ați fi scăpat și de „Jocul Cuvintelor”, și de „Next Star”, show-ul TV cu copii geniali, n-aș fi făcut farsele din „Plasa de Stele”, nici „The Floor” și nici vreo 10 revelioane. Cu cât muncești mai mult, cu atât e mai greu să te predai. Asta ar trebui să fie adevărata normalitate a pensiei! (Dan Negru, Meta).

25.11.2025 – „Bunătatea este înțelepciune” (Philip J. Bailey).

27.11.2025 – Clubul Copiilor Roșiori de Vede. Pregătiri pentru Ziua Națională a României. Montat decor, verificat locația unde elevii unităților de învățământ roșiorene vor susține programul artistic dedicat mării sărbători.

29.11. 2025 – „O mașină de spălat oameni, prezentată la Expo 2025 de la Osaka, se găsește acum de vânzare, cu prețul de aproximativ 332.000 de euro. Primul model a fost prezentat la expoziția de la Osaka din 1970. Utilizatorul trebuie să ia loc într-o capsulă al cărei capac se închide. Spălarea cu jeturi de apă este însoțită de muzică și nu este urmată de stoarcere. În timpul procesului sunt monitorizați mai mulți parametri vitali, cum ar fi pulsul, scrie Agerpres” (adevarul.ro). Hm! Pe principiul „muiteți-s posmagii”?!

Florina CARVACI

Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Citatul lunii

„«Fericți cei ce plâng», a spus Iisus, «că aceia se vor mângâia» (Matei 5,4). Având această asigurare ca o respirație în plămâni, hai să le insuflăm alinare celor care tânjesc după ea. Alinarea începe de la El, dar este înmulțită prin mine și prin tine”. (Puterea vindecătoare a credinței, Michele Cushatt)

Rubrică îngrijită de dr. **Adriana MIU**

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

Luni, 24 noiembrie 2025, s-a produs primul îngheț al apei din iarna care urmează. Iar, a doua zi, marți, 25 noiembrie, s-a înregistrat prima brumă groasă, ce a albit iarba verde din această toamnă ploioasă.

La prânz

Tânăra ministru a Mediului propune un proiect de lege prin care sunt interzise tăierile arborilor din spațiile verzi și curțile mai mari de 500 m². Vom cunoaște mai multe după publicarea legii și a normelor sale de aplicare.

Consemnez că, de curând, au fost tăiați de la suprafața solului mai mulți arbori, probabil uscați, din Grădina Publică din Roșiori.

În amurg

Deși am predat Geografia la mii de elevi, n-am vizitat nicio țară capitalistă sau democratică.

De aceea, văzându-i pe români veseli, la televizor, sărbătorind prin hore și cântece românești Ziua Națională a României în străinătate, rămân impresionat, emoționat aici, acasă, în România.

Prof. Gheorghe TUTCĂLĂU

Trăire creștină

Hristos, cale adevărată a vieții noastre

Pastorală la Nașterea Domnului - 2025 (I)

„Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.
Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine”
(Ioan XIV, 6)

lubiții noștri fii duhovnicești,

Cuvine-se cu adevărat să mulțumim lui Dumnezeu în fiecare zi a vieții noastre pentru tot ceea ce ne dăruiește din marea Sa iubire de oameni. Acum, la acest praznic, în care întreaga suflare dreptcredincioasă se unește în rugăciune plină de recunoștință față de iubirea cea mare a Părintelui ceresc, revărsată în lume prin Întruparea Fiului Său, mulțumirea noastră este întărită de nădejdea împăcării cu Dumnezeu. Binecuvântat prilej de bucurie și aleasă trăire duhovnicească este pentru noi praznicul Nașterii după trup a Domnului nostru Iisus Hristos!

Vestea Nașterii Pruncului dumnezeiesc pe care ne-o aduce Biserica prin cuvântul Evangheliei și prin frumoasele datini strămoșești de Crăciun ne face să trăim astăzi simțăminte de adâncă evlavie. Arătând însemnătatea deosebită a praznicului pentru mântuirea noastră, Sfânta Biserică ne îndeamnă prin cântările sale: „*Veniți să ne bucurăm întru Domnul, povestind taina ce este de față. Zidul cel despărțitor acum cade; sabia cea de foc se îndepărtează; heruvimul nu mai păzește pomul vieții; iar eu mă împărtășesc din dulceața din rai, de la care m-am îndepărtat prin neascultare*”, căci „*astăzi Dumnezeu pe pământ a venit și omul la ceruri s-a suit*.”

În urma căderii în păcat a strămoșilor noștri, popoarele au umblat „*întru întuneric*” și „*în latura umbrei morții*” multe veacuri. În ceasul sfânt al Nașterii, Domnul Cel care era „*mai înainte de a fi lumea*”, Cel „*prin care s-au făcut și veacurile*”, Cel prin care „*au fost făcute toate, cele din ceruri și cele de pe pământ, cele văzute și cele nevăzute*”, S-a coborât pe pământ, chip omenesc luând, ca să ne răscumpere pe noi din robia păcatului și „*să dobândim înfieri*”, precum spune Sfântul Apostol Pavel. El S-a făcut Om, ca să ne facă pe noi „*părtași dumnezeieștii firi*”.

„*Povestind taina ce este de față*” ne întrebăm firește: Ce înseamnă Înomenirea Fiului lui Dumnezeu pentru oamenii de astăzi? Mai cad sfintele învățături despre nașterea Mântuitorului pe pământul cel bun al inimii ca să rodească însuțit? Cu întristare vom constata că nu! Ele cad uneori pe pământul pietros și bătătorit al conformismului și ignoranței și de multe ori nici nu apucă să răsără. Însă, creștinul adevărat nu trebuie să se smintească, ci să aibă înțelepciunea să înțeleagă istoria ca spațiu al întâlnirii dintre purtarea de grijă a lui Dumnezeu și libertatea umană. În iubirea Sa nemăsurată Dumnezeu nu încalcă libertatea omului, ci îl lasă să aleagă. Sfântul Evanghelist Ioan ne spune: „*Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit*”. Sfântul Luca ne mărturisește: „*Și a născut pe Fiul său Cel Unul Născut și L-a înfășat și L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc de găzduire pentru ei*”, iar noi știm, încă din copilărie, din colindele străbune, că: „*N-are scutec de-nfășat / Nici hăinuțe de-mbrăcat, Preacurata! Pentru Pruncul de-mpărat*”. Iată, iubirea milostivă a lui Dumnezeu se întâlnește de multe ori cu nevrednicia, refuzul sau indiferența firii omenеști. Chiar mai târziu, când își începe misiunea Sa de mântuire, Hristos aude de la unii „*să Se ducă din hotarele lor*”, iar de la alții rugămintea: „*rămâi cu noi, că este spre seară și s-a plecat ziua*.”

Așa este și în zilele noastre. Omul societății actuale este un om grăbit, aflat n permanentă criză: criză de timp, criză de bani, criză familială și, mai grav, criză spirituală. De fapt, aceasta din urmă este cauza tuturor celorlalte. În graba lui este adesea superficial, condamnă în pripă, judecă greșit, se orientează după aparente, iar această dezordine se manifestă și la nivelul vieții duhovnicești care îl face să meargă adesea ca și cum ar fi în întuneric.

Însă, dacă în mijlocul unor astfel de frământări sufletești, își va ridica glasul, întocmai ca David oarecând, și va zice: Doamne, „*arată-mi calea pe care voi merge*”, neîndoielnic va auzi și dulcea chemare a Mântuitorului Hristos: „*Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi*”, căci „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața*”.

Măntuitoare realitate exprimată în puține cuvinte! Noi, cei care ne silim să trăim în lumina pe care a adus-o în lume Nașterea Mântuitorului, credem cu tărie că viața noastră are un sens veșnic, care se împlinește numai în legătura noastră cu Dumnezeu și prin ascultarea față de El. Pentru noi, Domnul Hristos este „*Calea, Adevărul și Viața*”. El este Calea pe care, dacă vom merge, nu vom rătăci niciodată. El este Adevărul care ne face liberi, dacă trăim în adevăr după poruncile Sale. El este Viața care înnoiește viața noastră, dacă ne rugăm mereu și ne împărtășim cât mai des cu Sfintele Taine, cu Trupul și Sângele Domnului, pentru ca să-L avem pe El Însuși întru noi.

Pentru noi, cei ce credem și mărturisim toate acestea, Hristos Fiul lui Dumnezeu Înomenit este singura **cale adevărată a vieții noastre**. De aceea, El ne învață atât de lămurit: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața*” și iarăși „*Eu sunt Pâinea vieții*”, „*Eu sunt Lumina lumii*”, iar Sfântul Apostol Pavel ne spune: „*Căci în El trăim și ne mișcăm și suntem*.”

Fără Hristos omul cade. Fără Dumnezeu omul decade într-o viață lipsită de sens, trăind în minciună și în moarte spirituală. Înainte de Nașterea Fiului lui Dumnezeu toți umblau rătăciți ca niște oi, fiecare pe calea lui, după cum ne spune proorocul Isaia. „*Cercetând Scripturile*”, aflăm de la dreptul lov ce se întâmplă cu cel care a pierdut calea, relația cu Dumnezeu: „*lumina se stinge și flacăra focului lui nu mai strălucește. Lumina se întunecă în cortului lui și candela de deasupra lui se isprăvește*.”

Creștinul adevărat crede că Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ ca să ne ajute să găsim calea cea dreaptă, dreapta slujire și viața cea adevărată. Când ne aflăm la vreme de răscruce în viața noastră, la întretăieri de drumuri, neștiind pe unde să apucăm, atunci, prin credință, auzim acelasi glas mântuitor: „*Eu sunt Calea*”. El ne arată calea pe care trebuie să mergem, este călător cu noi, fiindu-ne mereu alături, și nu doar atât. El este Însăși „*Calea* și odihna cea veșnică spre care călătorește lumea întreagă. Pregătirea pentru această înțelegere a căii spre mântuire o va face Cuvântul lui Dumnezeu cu împreună lucrarea unora dintre oameni, ba chiar cu a unui popor întreg, poporul ales. Ea este preînchipuită de dezlipirea acestui popor de lumea „*egipteană*”, de eliberarea din robia Egiptului, apoi de călătoria ascetică printr-o pustie vreme de 40 de ani, ce simbolizează vârsta matură a unui om. În final, poporul va ajunge în pământul făgăduinței, în Canaan. În această cale spre mântuire, Cuvântul lui Dumnezeu Întrupat va purta cu Sine pe toți cei care se vor alipi de El prin credință și iubire. Faptul că prin Întruparea Sa El vrea să îmbrățișeze în iubire întreg neamul omenesc se va arăta mai târziu. Începând lucrarea Sa de mântuire, Hristos Domnul trece uneori granițele locuite de poporul ales, în părțile Gadarei și dincolo de Iordan, în părțile Tirului și ale Sidonului. La înălțarea Sa la cer El trimite pe Apostoli să propovăduiască credința în El la toate popoarele și să boteze pe toți în numele Sfintei Treimi. Iar la Cincizecime se adună în jurul Apostolilor, pe lângă iudei, „*bărbați cucernici, din toate neamurile care sunt sub cer*.”

Al vostru către Domnul, pururea rugător spre tot binele

† GALACTION

EPISCOPUL ALEXANDRIEI ȘI TELEORMANULUI

- continuare în numerele următoare -

DRUM

PUBlicație EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport

Aurelia Bărbuț

Colectivul de redacție:

Redactori: Florina Carvac, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu,

Veronica Cojocar, Gabriel Argeșeanu, Monica Tuinete

Colaboratori: Domnița Neaga, Iulian Bitoleanu, Liviu Nanu, Mihai-Atanasie Petrescu,

Cristian Gabriel Moraru, Bianca Tutunaru, Argentin Șt. Porumbeanu, Ion Scarlat,

Gheorghe Tutcălău, Eugen Cătălin Păunescu, Adriana Miu, Medeea Ioana Zoltan

Tehnoredactare: Vladimir Mutu

Culegere texte: Aurelia Bărbuț, Florina Carvac

Distribuire presă: Elvira Stângă

REDACȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54-56,
Roșiori de Vede, Teleorman, Telefon: 0247/460619,
e-mail: drum_rosiori@yahoo.com

**Răspunderea pentru conținutul materialelor
publicate revine autorilor.**

**Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria
str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84**

AERONAVE ISTORICE RESTITUITE:

P-38 LIGHTNING - partea a II-a

Așa cum am povestit deja în primul episod, bifuselatul P-38 P-38 Lightning a fost unul dintre cele mai versatile avioane americane din Al Doilea Război Mondial. Datorită autonomiei sale excepționale, Lightning-ul a fost folosit de USAAF pentru escortă strategică a bombardierelor B-17 și B-24 până adânc în teritoriul controlat de inamic, atacuri la sol și interdicție asupra liniilor de transport și convoaielor germane, misiuni de recunoaștere strategică, esențiale pentru planificarea invaziilor din 1944.

P-38 a fost folosit în Europa, având baze stabilite în: Marea Britanie, (Eighth Air Force – USAAF), de unde aproximativ 350 de avioane P-38 din Grupurile 1, 15, 20 și 55 au decolat în misiuni de însoțire a bombardamentului în teritoriul ocupat de nemți în vestul Europei, dar și de vânătoare liberă și interceptarea rachetelor V-1 și V-2. Din Mediterana – Italia, Tunisia, Sicilia, Corsica (Twelfth și Fifteenth Air Force) au acționat Grupurile 1 (mutat din Anglia), 14 și 82, ca și Grupul 14 Recunoaștere. Cam 600 de aeronave au executat în special misiuni de însoțire a bombardierelor în misiuni la mare distanță (inclusiv în România) între 1943-1945. Cu timpul, după ocuparea Italiei de către Aliați, ceea ce a implicat amenajarea unor noi baze aeriene mai apropiate de ținte, misiunile de însoțire au fost preluate de avioanele P-51 Mustang.

O categorie importantă de misiuni executate de avioanele P-38 în teatrele de luptă europene a fost aceea a Transporturilor speciale și mai ales, din punctul meu de vedere, a Cercetării aeriene (Recunoaștere, cum se spunea atunci). Motivul interesului meu este Antoine de Saint-Exupéry, cu siguranță cel mai cunoscut dintre toți piloții de P-38 Lightning din istoria aviației.

Desigur, faima lui se datorează, în primul rând, activității de scriitor, dar nici un critic literar și nici un istoric de aviație nu va putea vreodată să separe opera literară a lui Saint-Exupéry de pasiunea pentru zbor, raidurile și misiunile civile și de luptă executate de Saint-Ex (call-signul lui de zburător).

Știm că Saint-Exupéry s-a născut la Lyon, în 1900, că a început să scrie și să zboare la vârsta de 20 de ani (brevet de pilot în 1921) și că a fost unul dintre primii piloți ai Aéropostale, destinul său ducându-l când în Spania, când în nordul Africii, când în America de Sud. Experiența lui de zburător a cuprins avioanele epocii de pionierat a zborurilor comerciale – Breguet 14, Potez 25, Latécoère 28 și 300 și Caudron Simoun, și a fost reflectată în cărțile pe care le-a scris înainte de război. Cine nu a auzit de capodoperele lui: „Micul Prinț”, „Zbor de noapte”, „Pământ al oamenilor”, „Citadela”? Desigur, cărțile lui au fost traduse în numeroase limbi și sunt cunoscute și admirate în toată lumea. Începutul Războiului l-a prins în America de sud și ar fi putut scăpa de chemarea sub arme, dar el a ales să se întoarcă în Franța și să piloteze pentru armata franceză. A făcut parte din Groupe de Reconnaissance II/33 și a pilotat avioane Bloch 174, executând, probabil, șapte misiuni de recunoaștere. Desigur că cea mai faimoasă este cea de la Arras, reflectată de altă capodoperă saint-exuperiană: „Pilot de război”. După capitulare și sfârșitul „Drôle de Guerre”, Saint-Exupéry a fost demobilizat și de abia în 1944, ca membru al „Forțelor Franceze Libere”, comandate de generalul Charles De Gaulle, s-a întors pe front. De data asta a zburat cu grad de căpitan pentru Groupe de Reconnaissance 2/33 „Savoie”, iar avionul pe care l-a pilotat a fost ... P-38 Lightning, varianta de recunoaștere F-5B. Avionul nu era înarmat, locul mitralierei de bord fiind luat de un sistem de camere foto de mare performanță, de tip K-17 sau K-18, în funcție de tipul de misiune, capabile să obțină, de la mare

altitudine, imagini clare ale obiectivelor de la sol. Puteam spune că P-38 F-5B a fost un fel de precursor al avionului de spionaj U-2, sau chiar al sateliților spion din ziua de azi.

Căpitanul Saint-Exupéry a executat exact zece misiuni pe avionul P-38, între mai și iunie 1944. Decolând de la Baza Borgo-Poretta din Corsica, misiunile lui Saint-Ex au presupus recunoaștere strategică asupra văii râului Rhône, orașelor Annecy, Lyon și Grenoble. Ultima sa misiune a avut loc la 31 iulie 1944, când pilotul a primit ordinul de a survola și a fotografia zonele alpine controlate de germani. St-Ex a decolat și nu a mai revenit niciodată. Desigur că a fost căutat de compatrioți și aliați, dar nu a fost găsit și a fost declarat „pierdut în misiune”. Când am studiat eu scriitorul la cursul de Istoria Literaturii Franceze asta am aflat despre el.

Căutările nu s-au încheiat odată cu războiul. Cunoscându-se traiectul său ordonat, a fost cercetat ținutul muntos pe care trebuia să-l cerceteze și, surpriză! prin 1979 cineva a semnalat o epavă de P-38 pe o culme din Alpi. Epava a fost analizată, dar nimeni nu a putut garanta că fusese avionul lui St-Ex. O nouă surpriză a avut-o un pescar subacvatic. Întâi, Luc Vanrell a găsit o brătară de identificare, având gravat numele lui Saint-Exupéry. Vanrell a continuat căutările și, în scurt timp, a observat, la o adâncime de 85 de metri, resturile unui avion. Specialiștii chemați în ajutor au identificat epava (serii ale fuselajului și motoarelor) ca fiind avionul zburat la 31 iulie 1944 de către Saint-Exupéry, dezlegând astfel pentru todeauna misterul dispariției marelui scriitor aviator. Epava a fost recuperată din adâncul Mediteranei și, după mulți ani, a fost reconstituită și expusă la Musée de l'air et de l'Espace de la Le Bourget. (În 2014, când am vizitat eu Muzeul, încă nu era la îndemâna vizitatorilor, în schimb am putut vedea un alt avion care ar fi putut fi partenerul de zbor al lui Saint-Exupéry, un Caudron-Simoun).

După încă 8 ani de la publicarea știrii privind găsierea Lightningului lui St-Ex, Luc Vanrell și ziaristul Jacques Pradell au aflat și care fusese motivul prăbușirii avionului. În urma unei anchete jurnalistice, cei doi au ajuns la fostul pilot de vânătoare din Luftwaffe, Horst Rippert, care a recunoscut că el îl doborâse pe Antoine de Saint-Exupéry. Atunci, după trei zile de la eveniment, Rippert ar fi înțeles că victima lui a fost faimosul mare scriitor francez, dar a preferat să trăiască mai mult de 60 de ani cu conștiința încărcată. Știa ce ar fi putut spune omenirea despre el, chiar dacă a fost vorba de o luptă cinstită, de război aerian. Culmea e că bietul Horst Rippert era un mare fan al scriitorului francez, iar cartea „Vol de nuit” fusese stimulul care îl făcuse să devină aviator ...

În episodul următor, vom povesti despre misiunile P-38 Lightning în România anului 1944.

(va urma)

Prof. **Mihai-Atanasie PETRESCU**

Membru al Asociației Aviatorilor Brașoveni

„Știrile adolescenților”

Clubul de Lectură

Clubul de Lectură „Universul Tainic al Cititorului Pasionat” de la Colegiulul Național „Anastasescu” este un vis devenit realitate, un spațiu în care pasiunea pentru lectură prinde contur zi de zi. Născut din dorința și dăruirea doamnei secretar și bibliotecar Daniela Delcescu, clubul a fost inaugurat pe 12 noiembrie 2024, moment ce a deschis o nouă pagină în viața culturală a colegiului. La această inițiativă, s-a alăturat cu entuziasm profesorul doctor de limba și literatura română Adrian Dragnea, care, alături de doamna Delcescu, ne este mentor și îndrumător.

Totuși, multe dintre realizări nu ar fi fost posibile fără echipa mea dragă, formată din Adelina, Miriam, Daria, Ștefan și Cătălin, care prin implicare și creativitate dau viață fiecărei întâlniri. Ne-am propus să aducem literatura mai aproape de elevi și să le oferim libertatea de a se exprima. Deviza noastră, „Vocea ta contează pentru noi!”, rămâne o promisiune și un îndemn. Astăzi, la un an de la fondare, Clubul de Lectură a devenit o adevărată familie, numărând aproximativ 80 de membri ce împărtășesc aceeași dragoste pentru cuvânt.

În calitate de elev coordonator, am descoperit că literatura reprezintă o pasiune transformată într-o frumoasă responsabilitate, una care aduce oamenii împreună și creează un spațiu în care fiecare se poate regăsi. Pentru mine, acest club este o bucurie pe care o port pretutindeni și un drum al încrederii.

Alexandra Mihaela MACACIN,
Colegiul Național „Anastasescu”

Ce ar fi dacă...?

Dacă... Moș Crăciun ar fi un adolescent?

Ne imaginăm de multe ori Crăciunul ca pe o sărbătoare a tradițiilor, a calmului și a gesturilor atent pregătite. Dar dacă Moș Crăciun ar fi adolescent în 2025? Cu siguranță, întreaga „operațiune Crăciun” ar fi complet diferită, mai rapidă, mai imprevizibilă și mult mai conectată la tot ce înseamnă viața de teenager.

În primul rând, Moșul nu ar mai primi scrisori, ci mesaje. Copiii și adolescenții i-ar trimite listele de dorințe pe aplicațiile pe care le folosesc zilnic. Unii i-ar scrie simplu, alții ar atașa linkuri directe către cadoul dorit. Moș Crăciun adolescent ar lucra cu un program haotic: ar organiza totul în ultimul moment, dar cu mult entuziasm.

Transportul cadourilor ar fi și el actualizat. Sania ar avea dotările moderne pe care orice adolescent le consideră normale: ghidare digitală, playlist propriu, conectare la internet și livrare cât mai scurtă ca timp. Renii ar deveni parte din această transformare: ar avea echipamente care acceptă

frigul extrem și accesorii funcționale, dar cu un stil actual.

Influențele culturale ar aduce și personaje precum Grinch în discuții online, poate sub forma unor trenduri sau comparații glumețe, dar fără a schimba scopul real al serii: livrarea cadourilor.

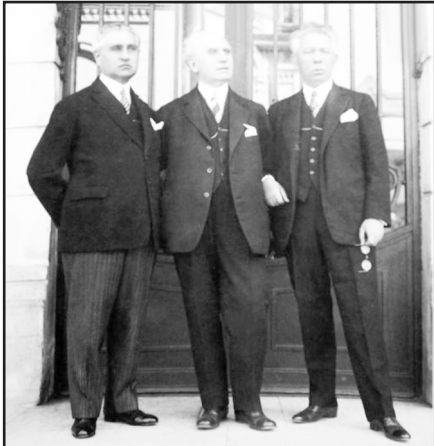
Un Moș adolescent ar trăi totul intens și personal. Ar înțelege perfect stresul așteptărilor și presiunea de a mulțumi pe toată lumea. De aceea, ar ajunge la o concluzie importantă: Crăciunul nu e despre a fi perfect, ci despre a face oamenii să se simtă văzuți și apreciați. Nu prețul cadourilor ar conta, ci grija din spatele lor.

Versiunea adolescentă a lui Moș Crăciun ar demonstra că ideile mari, emoțiile sincere și gesturile făcute din inimă pot salva Crăciunul, chiar dacă nu totul iese conform planului.

Medeea Ioana ZOLTAN
Elevă la Colegiul Național „Anastasescu”

Priorități românești

Frații Minovici

Frații Nicolae, Mina și Ștefan Minovici, la începutul anilor 1930

Nu cu mult timp în urmă, am prezentat în coloanele ziarului nostru (nr. 672-675, august-decembrie 2023) portretele a patru dintre cele cinci genii din cei 10 (după alții 11) copii ai familiei Atanasie și Matilda Leonida, părinți care, deși cu posibilități materiale modeste, le-au asigurat o educație spirituală aleasă. Îi reamintim aici pe Gheorghe Leonida (artist plastic), Elisa (prima româncă inginer chimist), Dimitrie (fondatorul Muzeului Tehnic - București), Adela (prima femeie medic oftalmolog din România, medic al familiei regale) și Natalia (o foarte apreciată profesoară de filologie cu studii la Sorbona.

Vom trata în articolul de față rezultatele altor frați, Mina, Ștefan și Nicolae, fondatori ai medicinei moderne românești raliindu-ne la valorile europene, născuți într-o familie Minovici cu mulți copii, modestă financiar, dar cu o educație sănătoasă. Părinții le erau Ștefan (macedonean, negustor de vite) și Sofia (româncă din Brăila). Ștefan (fiul) afirma că a avut perioade când a trăit din taximetrie, ospătărie și curierat. Așa a început el o viață nouă când a emigrat, în 1979, în SUA. Acum, are un dublu masterat la Columbia University din New York, este liderul comunității românești din SUA și președintele Romanian American Business Council, o organizație specializată în relații bilaterale și investiții în România, fiind un susținător activ al intereselor României în SUA. Dar, să-i prezentăm pe rând.

Mina Minovici (1858-1933) – medic legist și farmacist născut în Brăila. Este faimos pentru studiile aprofundate despre alcaolizi cadaverici, putrefacție, simularea boilor mintale și antropologia medico-legală. Este fondatorul școlii române de medicină judiciară. În 189,2 a inaugurat „Morga orașului” București, căreia, în 1898, i-a schimbat numele în Institutul de Medicină Legală (IML), care-i poartă numele și al cărui director i-a fost toată viața. Pe atunci, era **cea mai proeminentă personalitate din Europa din acest domeniu**. Cursurile școlii primare le-a parcurs în Brăila, gimnaziul l-a întrerupt din cauza neajunsurilor financiare, înscriindu-se apoi la Școala Superioară de Farmacie, înființată în 1855 de ilustrul medic C. Davila. După absolvirea ei, face câțiva ani de practică farmaceutică, în 1878 obținând certificatul de asistent farmaceutic. Un an mai târziu, dr. Davila îl numește preparator al cursului de chimie, ca mai apoi, prin concurs, să ocupe postul de farmacist al Eforiei Spitalelor Civile. Își continuă studiile farmaceutice, obținând licența în acest domeniu. Apoi urmează cursurile Facultății de Medicină. Ulterior, timp de trei ani, s-a specializat la Paris în toxicologie și medicină

Jurnal de student

Se termină o eră

Astăzi, voi scrie în cinstea DRUMurilor care ne-au ales și a celor pe care urmează să le alegem.

Decembrie mă găsește, ca în fiecare an, dar, parcă, îndeosebi anul acesta, cu un amestec de liniște, sfârșit și început. E luna în care orașul meu natal, Roșiori de Vede, parcă respiră altfel, în care oamenii par mai oboșiți - în goana după cadouri - dar și mai luminoși, în care gândurile se întorc, inevitabil, către ce a fost și către ce va urma. Poate de aceea toată luna decembrie mi se pare cea mai sinceră lună dintre toate: nu ai cum să o minți, pentru că ea te obligă să te uiți în oglindă și să reflectezi la anul ce se scurge din ce în ce mai rapid.

Și, într-adevăr, nu pot nega faptul că anul acesta m-am privit mai mult ca oricând. M-am „despărțit” de traume vechi, de unele pe care nici nu știam că le mai car după mine. De asemenea, m-am surprins și crescând în locuri în care nu mă credeam capabilă să mă extind. Am crezut că, fugind la Roșiori, după un an întreg de „chinuri”, mă va „vindeca”, însă ceea ce a făcut-o cu adevărat a fost să îmi găsesc locul de drept în București. A fost un proces lung, care nu mereu a fost blând, dar a fost al meu. Și, în final, a meritat. Asta simt acum: că devin adultul care mi-am dorit mereu să fiu.

Tot anul acesta am înțeles mai bine și epoca în care trăim - epoca ghostingului, a conversațiilor care mor în tăcere, a mesajelor lăsate pe „seen” ca formă de protecție, putere sau lipsă de curaj. M-am întors, inevitabil, la articolul pe care l-am scris în mai, „De ce rămânem atașați?”. Atunci vorbeam despre efectul Zeigarnik și cum mintea noastră se agită de ceea ce nu a fost dus până la capăt. Acum, văd mai clar decât oricând cât de adevărat este. Cred că 2025 a fost pentru mulți dintre noi un lung „draft” netrimis. O listă de întrebări fără răspuns, de oameni dispuși din peisaj, de finaluri care nu s-au rostit cu voce tare. Dar,

legală unde, în 1888, își susține teza de doctorat cu lucrarea „Studiu medico-legal despre moartea subită în urma loviturilor primite în abdomen și în laringe”. În același an, a fost ales membru al Societății de Medicină din Franța, în 1932 devenind membru corespondent al Academiei de Medicină a Franței, ocazie cu care i s-a conferit Ordinul Legiunea de Onoare în Grad de Cavaler. În țară, a fost numit medic legist pe lângă Parchetul Tribunalului Ilfov (1890), director al Serviciului Sanitar (1912), de trei ori, între 1919-1930, decan al Facultății de Medicină, perioadă în care a publicat în două volume (2072 pag.) o lucrare de o inestimabilă valoare: „Tratat complet de medicină legală”. În 1889, mai publicase lucrarea „Diagnosticul medico-legal al rănilor, prin examenul hainelor”, lucrare ce se baza pe analiza amprentelor digitale, **prima lucrare de acest gen din lume**. S-a stins din viață în București, în 1933.

Ștefan Minovici (1867-1935) în afara celor prezentate mai sus după emigrarea în SUA, mai putem adăuga: s-a născut în Râmnicu Sărat, a absolvit Liceul „Sf. Sava” și cursurile Facultății de Științe Fizico-Chimice din București, obținând licența în 1893, iar doctoratul în 1897, în cadrul Universității din Berlin, sub conducerea marelui chimist Emil Fischer. În tot acest timp, a lucrat ca preparator la Liceul Sf. Sava în cadrul catedrei de chimie și la institutele de chimie din București și Berlin. A fost un pionier al farmaciei românești. Marile sale merite au fost că a separat Farmacia de Farmacie de cea de Medicină, că a introdus doctoratul în farmacie, ani și ani de zile și-a expus ideile și convingerile asupra modului cum înțelege el organizarea farmaciei, a organizat primul Congres național de farmacie, în 1924, la Sinaia, a activat în domenii precum: toxicologia, expertiza grafică, chimiei biologice și grafologie. În 1932, i-a fost oferită **Diploma de Doctor Honoris Causa** al Facultății de Farmacie din București.

Nicolae Minovici (1868-1941) – al șaptelea copil al familiei Minovici era încăpățânat și îndărătnic, dar voluntar. Ca și celebrii săi frați, și-a dedicat viața științei și a recurs la metode extreme pentru a pune în practică studiile. Este omul care a sfidat moartea. A cercetat efectele agonei prin autostrângulare și a fost el însuși cobai, spânzându-se de 12 ori. S-a născut în Râmnicu Sărat, a absolvit cursurile școlii comunale nr.1 – Brăila, apoi pe ale Liceului Sf. Sava - București. Inițial, nu a urmat tradiția fraților și după absolvirea liceului s-a înscris la școala de Belle-Arte. În urma insistențelor fratelui său, Mina, după un an a abandonat artele în favoarea medicinei. În timpul studenției, a lucrat ca preparator în sala de disecții și în clinica Institutului de Criminologie și Ginecologie. În această perioadă, a reușit identificarea autorului unui furt cu ajutorul urmelor de mâini. A fost **pentru prima dată în România** când un infractor a fost identificat pe baza amprentelor digitale. În 1898, a obținut doctoratul în medicină cu lucrarea „Tatuajul în România”, temă abordată pentru **prima dată în România**. Și el a fost medic legist pe lângă Parchetul Tribunalului Ilfov, subdirector al IML și profesor de medicină legală la Școala de Științe de Stat. A înființat **primul Spital de Urgență din România, respectiv din Europa**. A fost și primar de sector în București și în Băneasa, dovedind reale calități de edil. Toate economiile sale bănești le-a donat asociațiilor care se ocupau de copiii abandonati sau de orfani. A decedat în 1941 de cancer, nu spânzurat!

Prof. **Ion SCARLAT**

Sursa și foto: Internet

paradoxal, tot anul acesta am învățat că, uneori, e în regulă să nu ai o concluzie. Că nu orice poveste trebuie închisă perfect ca să îți dea pace. Că uneori creșterea vine tocmai din lucrurile lăsate în aer, să înveți să treci peste ele chiar și cu acel „Dar dacă...?”. Apropoiunde de finalul acestui articol, dar și acestei aventuri a vieții mele, decembrie mai înseamnă încă ceva pentru mine, ceva ce nu se vede, dar se simte. Pentru că este luna în care celebrăm ziua ziarului, ziua în care DRUM a reînscut, acum 28 de ani, și a început să atingă vieți, să formeze voci și să deschidă perspective. Mi-a schimbat viața într-un mod discret, dar decisiv. Este, într-un fel, locul în care am învățat să mă descopăr și să mă pun în cuvinte.

Și, poate, tot de aceea simt că decembrie de anul acesta este diferit. Ca o ultimă filă dintr-o agendă prea folosită, dar dragă. Nu anunț nimic - pentru că nici eu încă nu știu ce urmează - însă simt că se apropie o nouă eră în viața mea. Una în care mă voi regăsi altfel, în alte ritmuri, cu alte întrebări...

Până atunci, rămân aici, în prezent, în ultima lună a anului, cu dorința simplă de a-mi păstra liniștea pe care cu greu am construit-o. Sărbătorile mă găsesc cu recunoștință și cu un soi de nostalgie blândă, specifică celor care știu că un capitol se apropie de final, dar nu sunt încă pregătiți să pună punct. Poate doar o virgulă.

În cinstea lunii decembrie, în cinstea ziarului și în cinstea tuturor celor care au mers alături de mine, uneori doar citindu-mă, vă urez un final de an luminos, cald și adevărat! Să vă păstrați pacea, să vă recunoașteți drumul și să nu vă temeți de schimbare! Și vă spun, de cele mai multe ori, ea vine exact când trebuie.

Bianca TUTUNARU
studentă la SNSPA,

Facultatea de Comunicare și Relații Publice
voluntar ED Teleorman și WomenEsteem International

Administrația publică locală

24 de noi locuințe ANL au au fost predate beneficiarilor

Joi, 4 decembrie a.c., 24 de familii tinere au intrat în posesia contractelor și a cheilor de la locuințele primite în noul bloc construit în cadrul programului cu caracter social

„Construcție de locuințe pentru tineri destinate închirierii”, prin Agenția Națională pentru Locuințe (ANL),

instituție aflată sub autoritatea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației (MDLPA). Cele 24 de unități locative sunt dispuse în mod egal pe două scări de bloc, T7 și T8.

La eveniment au fost prezenți

primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru și viceprimarul Cristiana-Mirela Piper-Savu.

Locuințele (4 garsoniere, 12 apartamente cu 2 camere și 8 apartamente cu 3 camere) au fost

construite în amplasamentul din Alea Parc Nord, pe un regim de înălțime St+P+3E (subsol tehnic, parter și 3 etaje), valoarea obiectivului de investiție fiind de 11.633.856,93 de lei (inclusiv TVA).

Până în prezent, în Roșiori de Vede, ANL a finalizat peste 200 de unități locative.

Programul de construcții de locuințe pentru tineri, destinate

închirierii, a fost lansat de ANL în anul 2001. Locuințele sunt construite pe

terenuri puse la dispoziția Agenției de către autoritățile publice locale, beneficiarii fiind tineri între 18 și 35 de ani, care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a putea accesa o astfel de locuință.

În prezent, locuințele pentru tineri pot fi achiziționate de chiriași după o perioadă de închiriere de cel puțin un an, prin plata unor rate lunare egale către autoritățile publice locale, prin contractarea de credite ipotecare de la instituții financiare autorizate, inclusiv cu garanția statului, sau prin achitarea integrală a prețului final din surse proprii.

„Zilele medicale roșiorene”

Ediția 2025 a Simpozionul „Zilele medicale roșiorene”, desfășurată în perioada 4 - 5 decembrie, a reunit la Roșiori de Vede specialiști din București, Brașov, Craiova și Teleorman. Evenimentul a fost organizat de Colegiul Medicilor Teleorman, sub egida Colegiului Medicilor din România, în colaborare cu Spitalul Municipal „Caritas”, Primăria Municipiului Roșiori de Vede și Asociația Kiwanis Club Roșiori de Vede. Un esimozion științific

de prestigiu, dedicat colaborării interdisciplinare și îmbunătățirea îngrijirii medicale, bazată pe cele mai recente cercetări științifice și ghiduri de specialitate.

Două zile dedicate schimbului de expertiză în domenii precum pediatrie, neurologie pediatrică, urologie, chirurgie, oncologie și multe altele.

În fața unei asistențe numeroase și interesate, au ținut prelegeri: prof. univ. dr. Mihail-Mircea Jianu (Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu”), conf. dr. Violeta Gabriela Nițescu (Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu”), conf. dr. Elena-Camelia Berghea (Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Maria Skłodowska-Curie”), prof. dr. Roxana Nemeș

(Institutul de Pneumoftiziologie „Marius Nasta”), conf. dr. Maria Mitrică (Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii Brașov), prof. dr. Mariana Zoran (Institutul Național C.T.D. pentru cercetarea optoelectrică, Măgurele), șef lucrări dr. Alexandru-Ioan Ulmeanu (Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu”), dr. Irina Florescu (Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu”), dr. Florin Croitoru (Spitalul Clinic de Urgență Craiova), dr. Alin-Lucian Neamu (Spitalul Municipal „Caritas” Roșiori de Vede), dr. Bianca Neamu (Spitalul de Psihiatrie Poroschia), dr. Sanda-Elena Jumară (Spitalul Municipal „Caritas” Roșiori de Vede), dr. Andreea Dobre (Spitalul Județean de Urgență Alexandria), dr. Mariana-Rodica Didă (Spitalul Municipal „Caritas” Roșiori de Vede), dr. Mirela-Elena Stoiculescu (Spitalul Județean de Urgență Alexandria), dr. Sorin-Dan Chirea (Spitalul Județean de Urgență Alexandria), dr. Daniela-Florentina Ionescu (Spitalul Municipal „Caritas” Roșiori de Vede), dr. Tiberiu-Gabriel Didă (Spitalul Clinic de Urgență Ilfov), dr. Romica Burcea (Spitalul de Pneumoftiziologie Roșiori de Vede).

Prezent la eveniment, primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru a apreciat modul de organizare și importanța subiectelor abordate, declarând că: „Ediția din 2025, cea de-a opta cronologic, a demonstrat că evenimentul „Zilele medicale roșiorene” devine astfel o platformă deschisă pentru schimbul de cunoștințe și prezentarea celor mai recente descoperiri și inovații în domeniul medical”.

Pagină realizată de **Gabriel ARGEȘEANU**

Începe modernizarea Stației CF Roșiori Nord

Mărti, 2 decembrie 2025, Sucursala Regională CF (SRCF) Craiova a predat către antreprenorul S.C.A.D.T S.A., amplasamentul Stației CF Roșiori Nord, fiind emis Ordinul Administrativ de

începere a activității de proiectare.

SRCF Craiova a încheiat în data de 12 noiembrie 2025, contractul pentru proiectarea și execuția lucrărilor de „Modernizare/ reabilitare a 47 de stații din România - Lot SRCF Craiova - Stația ROȘIORI NORD”, în valoare de 17,9 milioane lei, fără TVA și finanțare asigurată prin Programul Operațional Transport (POT), de la Bugetul de Stat, din veniturile

proprii ale CNCF „CFR” SA, precum și din alte surse legal constituite.

Principalele lucrări de modernizare prevăzute în cadrul contractului vizează: reabilitarea clădirii de călători, a sălii de așteptare și a grupurilor sanitare; lucrări de

reabilitare termică, climatizare și hidroizolare; instalarea de panouri fotovoltaice; reamenajarea zonelor adiacente și a platformelor; facilități pentru persoanele cu dizabilități; modernizarea instalațiilor de telecomunicații; implementarea unui sistem modern de informare a publicului călător; instalarea unui sistem de supraveghere video; amenajarea de parcuri auto și parcuri pentru biciclete.

Durata totală a contractului este de 29 luni, din care 9 luni pentru proiectare și 20 de luni pentru execuția lucrărilor.

Sterilizare gratuită pentru câini și pisici fără stăpân

În perioada 22 - 23 noiembrie 2025, a avut loc o nouă campanie de sterilizare gratuită a pisicilor și câinilor fără stăpân, susținută de

Romania Animal Rescue, Nancy Janes, Dr. Aurelia Ștefan și Center of Hope, în colaborare cu Primăria Roșiorii de Vede și SC Urbis Serv Construct SRL. În cele două zile, au fost sterilizate 102 animale -

79 câini și 23 pisici. Aceste campanii vor continua, contribuind la reducerea numărului de animale fără stăpân și la gestionarea responsabilă a acestora.

Administrația publică locală

Finanțat de
Uniunea Europeană

COPII ȘI PĂRINȚI. SPRIJIN LOCAL PENTRU PREVENIREA
DEZINTEGRĂRII FAMILIALE
COD SMIS 327669

Copiii separați de familie - o realitate dură a României de azi

În România, tot mai mulți copii cresc fără părinți alături. Motivele sunt diverse - divorț, migrație economică, deces, sărăcie sau chiar instituționalizare. Indiferent de cauză, efectele sunt profunde și se resimt pe termen lung, atât emoțional, cât și social și educațional.

Emoții fragile, răni adânci

Un copil mic trăiește absența părintelui ca pe o amenințare. Se manifestă prin plâns excesiv, regresie (udarea patului, suptul degetului), anxietate. La școlari, separarea aduce vinovăție și furie, iar la adolescenți - depresie, izolare și chiar riscuri de consum de alcool sau droguri. „Copiii singuri acasă” se confruntă cu frica de abandon și cu o nesiguranță emoțională care îi urmărește ani la rând.

Comportamente schimbate

Separarea lasă urme și în comportament: iritabilitate, refuzul de a merge la școală, agresivitate sau, dimpotrivă, retragere. Mulți adolescenți rămași fără sprijin constant ajung să caute refugiu în anturaje riscante. În cazul copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate, maturizarea forțată devine o realitate: cei mici ajung să aibă grijă de frați și gospodărie, deși nu sunt pregătiți pentru asta.

Școala, locul unde se vede cel mai clar

Efectele separării se văd rapid în clasă: scăderea notelor, absenteism, abandon școlar. Studiile arată că rata abandonului este dublă în rândul copiilor cu părinți separați. În lipsa sprijinului familial și a resurselor educaționale, mulți rămân în urmă și își pierd șansa la un viitor mai bun.

Marginalizare și stigmat

Separarea aduce și rușine, etichetare, bullying. Aproape un milion de copii din România au trăit experiența de a fi „singuri acasă” după plecarea părinților la muncă. Mulți dintre ei se simt marginalizați și se retrag din viața socială.

Ce poate face diferența

Specialiștii spun că există soluții: comunicare sinceră cu copilul, menținerea unei rutine stabile, implicarea ambilor părinți, sprijinul familiei extinse și accesul la consiliere psihologică. Școala are un rol crucial - profesorii și consilierii pot identifica rapid semnele de vulnerabilitate și pot interveni.

Politici și realitate

Legea 156/2023 și HG 612/2025 prevăd măsuri pentru prevenirea separării și sprijinirea familiilor vulnerabile. Totuși, realitatea arată că peste 90% dintre localități nu au centre de zi sau servicii specializate. Lipsa de finanțare și acoperirea redusă fac ca majoritatea copiilor vulnerabili să rămână fără ajutor.

Concluzie

Separarea copiilor de familie nu este doar o dramă personală, ci o problemă socială de amploare. România are nevoie de investiții reale în servicii integrate, centre de zi și rețele de sprijin. Doar printr-un parteneriat între familie, școală și comunitate putem oferi acestor copii șansa la o copilărie mai sigură și la un viitor mai stabil.

Proiect finanțat prin Fondul Social European+ Prioritate:
Prioritate: P5. Reducerea disparităților dintre copiii la risc de sărăcie și/sau excluziune socială și ceilalți copii.

Cenacul revistei „Teleormanul Cultural” - ediția noiembrie 2025 -

Vineri, 28 noiembrie 2025, la Casa de Cultură din Roșiori de Vede, a avut loc Cenacul revistei „Teleormanul Cultural”, coordonat de poetul și publicistul Cristian Gabriel Moraru.

Activitatea a debutat cu un moment de reculegere în memoria cunoscutului scriitor, critic și istoric literar, Cornel Ungureanu, precum și al poetei și criticului literar, Petronela Apopei, abia plecați dintre noi, și a continuat cu prezentarea numărului 44 al revistei „Teleormanul Cultural”, realizată de poeta Domnița Neaga, care a detaliat publicului rubricile cuprinse în paginile revistei, precum și cu o amplă descriere a noutăților editoriale ale membrilor redacției revistei „Teleormanul Cultural”, alcătuită de redactorul acesteia, Cristian Gabriel Moraru.

Poezia a transmis și de data aceasta un plus de emoție și culoare, în cenușii înlăcrimate al lui noiembrie, prin lecturile poezilor: Domnița Neaga, Liviu Nanu, Daniela Achim Harabagiu,

George Băicoianu, Cristian Florin Diniță, Cristian Gabriel Moraru, dar și ale publicistului Ion Scarlat, care a citit din opera lui Ion Pena, secondat de preotul Nicolae Sin – ale cărui versuri demonstrează că înmulțirea talanților dă roade.

O întâlnire despre literatură, despre oameni, despre proiecte culturale, o întâlnire a oamenilor creatori de frumos și eternitate.

La evenimentul moderat de Cristian Gabriel Moraru, au participat managerul Bibliotecii Județene „Marin Preda” Teleorman, prof. Valentina Pașa, oameni de cultură din Roșiori de Vede și Alexandria, și a fost organizat de Primăria Municipiului Roșiori de Vede, prin Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport.

Florina CARVACI

Foto: Aurelia BĂRBUȚ, Valentina PAȘA

Ziua Mondială a Bunătății

„Bunătatea este limbajul pe care surdul îl poate auzi și orbul îl poate vedea”, spunea marele scriitor american Mark Twain. Cu alte cuvinte, bunătatea este un limbaj universal - o formă simplă și sinceră prin care oamenii se pot înțelege fără cuvinte... ...lar miercuri, 12 noiembrie, la Casa de Cultură din Roșiori de Vede, s-a simțit din plin magia bunătății!

Într-un cadru plin de bucurie și zâmbete, am celebrat Ziua Mondială a Bunătății – o zi dedicată gesturilor frumoase, prieteniei și empatiei. Evenimentul a fost organizat de Primăria Municipiului Roșiori de Vede, prin Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, în colaborare cu Școala Gimnazială „Zaharia Stancu” – Grădinița cu Program Prelungit nr. 3.

Programul a debutat cu o introducere emoționantă, în care Aurelia Bărbuț – șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, Monica Tuinete și Florina Carvac – referenți la Casa de Cultură au vorbit despre puterea bunătății – acel limbaj universal care unește oamenii, indiferent de vârstă sau loc.

A urmat un moment plin de farmec, oferit de copiii de la Grădinița cu Program Prelungit nr. 3, coordonați de doamna educatoare Dana Bibelea, care s-au prezentat pe rând cu emoție și bucurie.

„Povestea bunătății”, spusă cu căldură de Monica Tuinete – coordonatoarea Cercului de Creație, a adus zâmbete și reflecție, reamintindu-ne tuturor că fiecare faptă bună are propria ei poveste.

Momentul interactiv „Copacul bunătății” a transformat gândurile curate ale copiilor în frunze pline de

lumină și speranță, construind un copac simbolic al generozității și iubirii.

Emoția a continuat cu sceneta „Cățelușul schiop” de Elena Farago, în regia muzicală a artistului Tedy Stîngă și interpretată cu sensibilitate de Florina Carvac – coordonatoarea Cercului de Creație Literară al Casei de Cultură – o lecție despre compasiune și prietenie care a ajuns direct la inimile tuturor.

Finalul a fost plin de voie bună! Copiii au cântat și au dansat pe „Cântecul Zilei Bunătății”, prinzându-se într-o horă veselă, în care fiecare pas a fost o promisiune de iubire, înțelegere și lumină. Alături de cei mici, am învățat cu toții că bunătatea nu costă nimic, dar valorează enorm – și că lumea devine mai frumoasă atunci când alegem să fim mai buni unii cu alții.

Mulțumim tuturor copiilor, cadrelor didactice și părinților care au făcut ca această zi să fie una plină de emoție, căldură și zâmbete!

Aurelia BĂRBUȚ, Monica TUINETE

Foto: Tedy STÎNGĂ

Pliculețul cu pelin

„Conjurația imbecililor” scria o publicație, în contextul scandalului Ionuț Moșteanu. Și dacă stau bine să mă gândesc, chiar are dreptate, prea sînt mulți cei care iau decizii pentru noi, începînd cu cei de sus, din fruntea țării, pînă în cele mai mici comunități. S-a cam desumflat și legenda că useriștii sînt cei mai școliți dintre pămînteni.

La ceremonialul dedicat omagierii Zilei Naționale a României, care avut loc pe platoul din fața Primăriei, nu s-a servit cafea. O idee bună, unii ar fi băut-o în timp ce se intona Imnul, alții la Te Deum. Cafeaua a fost înlocuită cu fasole egipteană cu cîrnați secuiesti. Din fericire, nu am văzut pe nimeni mîncînd în timpul ceremonialului,

Tîgîdîm pîș, pîș...

majoritatea așteptau cumînți la coadă.

Pe de altă parte, un subiect care (aproape) sigur va cădea la BAC: Analizați din punct de vedere sintactic și morfologic următoarele versuri: „Pe drum mergea un purceluș/ tîgîdîm pîș, pîș/ tîgîdîm pîș, pîș”.

Propuneri de lectură:

Roger – Pol Droit – Alice în țara ideilor, Editura Trei, 2025 – roman inițiat. O carte recomandată celor care vor să se inițieze în filozofie; Henry David Thoreau – Walden sau Viața în pădure, Editura Act și Politon, 2016.

Liviu NANU

„Bătălia Cărților” – 2025 –

- continuare din pag. 1

loc Finala Județeană a Concursului Național de Lectură „Bătălia Cărților” - ediția 2025, eveniment care a transformat lectura într-un prilej de dialog, creativitate și bucurie de a descoperi universul cărților.

În cadrul dezbaterii „Convinge-mă să citesc!”, finaliștii celor două categorii de vârstă, 11–14 ani și 14–18 ani, printre care s-au aflat și elevi din municipiul Roșiori de Vede, au împărtășit idei, emoții și reflecții inspirate din lecturile lor. Ei au demonstrat că lectura putea fi o aventură a imaginației, un mod de a înțelege lumea și o cale de a descoperi noi perspective. Premiile ediției, pentru fiecare categorie de vârstă, au fost: „Cititorul anului în județul Teleorman”, „Cea mai bună fișă de lectură” și „Cea mai bună pledoarie”.

Elevii roșiorieni au obținut din nou rezultate remarcabile: la categoria 11–14 ani, **Tuia Maria Teodora**, elevă la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”, a fost desemnată „Cititorul anului în județul Teleorman”; **Bolboasă Vlad Alexandru**, elev la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, a obținut premiul pentru „Cea mai bună fișă de lectură”; iar

Vencu Gabriela, elevă la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”, a primit diplomă de participare. La categoria 14–18 ani, **Macacin Alexandra Mihaela**, elevă la Colegiul Național „Anastasescu”, a câștigat premiul pentru „Cea mai bună pledoarie”. Finala județeană a reamintit publicului puterea lecturii, prin care tinerii au trăit experiențe noi, au explorat lumi diverse, și-au dezvoltat empatia și și-au îmbogățit gândirea.

După desfășurarea etapei județene, care a reunit cititori pasionați, evenimentul a continuat la Roșiori de Vede, unde, în ajun de Moș Nicolae, copiii și adolescenții au fost premiați pentru rezultatele lor remarcabile. Biblioteca Municipală „Gala Galaction”, cea care a sprijinit concursul încă din anul 2015, a oferit și de această dată un spațiu în care lectura a fost celebrată și în care succesul tinerilor cititori a fost pus în valoare. Susținerea participanților, atmosfera caldă și implicarea comunității au demonstrat că lectura rămânea o tradiție vie și un element esențial al educației locale. Finaliștii au fost recompensați cu diplome, premii, volume semnate de autori teleormăneni, iar premiile în bani au fost acordate prin sprijinul Primăriei Municipiului Roșiori de Vede, care a susținut în mod concret performanța tinerilor. Cel mai valoros câștig a rămas, însă, bucuria lor de a crește prin lectură și de a se regăsi în paginile fiecărei cărți.

Am primit la Redacție

Dinozaurii au murit de plictiseală Maha(la)bharata – Autor: Liviu Nanu, Editura Castrum de Thymes, Giroc, 2025. Un volum de versuri despre care Daniel Luca spune: „Liviu Nanu se înarmează cu autoironie, ironie și sarcasm atunci când porcede pe drumul poeziei. lubește umorul, nu

se ferește să șocheze și își asumă conștient riscul de a îndepărta pe acei cititori care nu caută mesajul, ci se multumesc să poposească doar pe primul strat”. O carte care trebuie citită încet, cu atenție, fiindcă autorul pare a fi un fel de „Creangă modern care nu are nicio rețineră în povestirea întâmplărilor, în folosirea limbii române (sub toate aspectele sale), dar mai ales în umorul debordant pe care îl folosește în scrierile sale, chiar și în poezie”, după cum afirma Petronela Apopei în prefața volumului.

Portretul unui cărturar: Profesorul Marin Gh. Cazacu (1925-2014). Monografie, antologie comentată și receptare critică – Autor: Bogdan Ionuț Cotruță, Editura Aius Craiova, 2025. „Volumul reprezintă un act de recuperare culturală și memorie identitară, dedicat profesorului și cărturarului Marin Gh. Cazacu, o personalitate discretă și semnificativă pentru

cultura zimniceană. Un volum care nu e doar oportun, ci necesar, nu pentru celebrare, ci pentru înțelegere”, după cum spune Carmen Theo Făgășeanu. O carte despre oameni care nu trec, ci rămân ca un punct de reper, o lumină, o carte deschisă în care pot citi generații, după generații.

ANIROL

Să mai citim puțin!

Liturgii în bibliotecă

Să ne bucurăm! Ziarul „Drum” a ajuns la ediția cu nr. 700!

Poetul interbelic Tudor Arghezi, el însuși un genial jurnalist și cititor de ziare și reviste, afirma, la un moment dat: „Ziarul nu este numai o știre, telegramă, articol de fond, reportaj, numai politică și informație ... Ziarul e o stare sufletească.”. O stare sufletească este — putem zice fără să greșim — și ziarul „Drum”, care a ajuns, iată, în decembrie 2025, la ediția cu nr. 700. Ceea ce este o performanță, *sans aucune doute*, dacă ținem seama de condiția presei postdecembriste de la noi.

„Drum”-ul este, mai bine zis, o stare de veghe a orașului. Este ca inimile roșioriense care îl scriu cu dăruire lună de lună, an de an, păstrând o tradiție începută în perioada interbelică, apoi, trecând peste hiatusul datorat cenzurii dictaturilor care s-au perindat în istoria României, reluată din acel decembrie 1997 când o echipă de intelectuali roșioriense entuziaști, în frunte cu poetul Paul Amet, a înțeles că *La noblesse oblige!* și tradiția presei literare trebuie salvată de la Roșiori de Vede.

De la acel „săptămânal independent” (cum era subtitulatul primul număr apărut la 19 decembrie 1997), care avea 4 pagini, la mensualul din prezent, cu 8 pagini, editat de Casa de Cultură din Roșiori de Vede, seria nouă a „Drum”-ului a trecut, în cei 28 de ani de existență, prin diferite stadii de dezvoltare, schimbându-și de-a lungul timpului echipele redacționale, dar ieșind întotdeauna, la începutul fiecărui an, primenit și întărit așa cum se cuvine.

Publicația „Drum”, la care colaborez neîntrerupt din ianuarie 2011, așadar de 15 ani bătuți pe muchie, este ziarul meu de suflet, în care am debutat publicistic (în nr. din iunie 2010) cu un medalion literar dedicat criticiștilor Petru Comarnescu. Intrarea mea în redacția ziarului se datorează distinsului jurnalist și prozator Liviu Comșia, acest veritabil „aristocrat al spiritului”, care a intuit în proaspătul absolvent de Litere la UVT de atunci un colaborator de nădejde și mi-a dat imediat pe mână realizarea unei rubrici de istorie literară locală, *O istorie a literaturii roșioriense*.

Interesant este că apropierea mea de Liviu Comșia, acest rafinat om de cultură care și-a pus amprenta pe destinul ziarului, transformându-l într-o publicație cu un însemnat profil cultural, este strâns legată de povestea debuturilor mele literare. În 2009, debutasem editorial cu volumul de versuri *Elogiul creativismului* (Ed. Sigma, București), dar, concomitent, în aceeași vară, fusesem publicat cu câteva poeme și în antologia *Rodul câmpiei* (Ed. Tipoalex, Alexandria), antologie îngrijită de Constantin T. Ciubotaru, președintele Asociației „Mileniului 3”, al cărei cenaclu l-am frecventat și eu vreun an de zile, și Liviu Comșia.

La acea lansare de carte din curtea Asociației Mileniului 3, l-am cunoscut personal pe autorul cărții *Scriitori roșioriense* (acest titlu al cărții sale de cronici literare despre cărțile scriitorilor locali este ca un fel de declarație de dragoste față de orașul în care se

stabilise) și urmându-i exemplul, dar având și girul său moral, am realizat acea antologie all time a poeziei roșioriense, *Lira lui Orfeu* (Ed. Tipoalex, 2013) și am demarat vastul proiect de cartografiere a fenomenului literar roșiorian, scoțând din 2016 până în prezent, primele două volume din *Istoria literaturii roșioriense contemporane* (al treilea volum e în lucru și sper să-l termin până la începutul toamnei viitoare), dar publicând totodată și *Armonii epice* (Ed. Aius, 2019), antologie all time de proză scurtă roșioriană.

Relația mea cu drumiștii este însă și mai veche de anul 2009, datând încă de pe vremea când eram elev de liceu la Colegiul Național „Anastasescu”. Exceptând-o pe mătușa mea, Irina Stoica, bibliotecara orașului, care este și dumneai parte integrantă din istoria „Drum”-ului și mi-a dat repere importante referitoare la ziarul roșiorian și la scriitorii locali, scriitorul care a zăbovit asupra primelor mele scrieri literare a fost poetul Paul Amet, întâiul redactor-șef al acestei publicații de prestigiu. La liceu, l-am avut profesor pe Argentin Porumbanu, drumist preocupat tot de istoria culturii locale, dar cel care avea să fie nașul meu literar a fost alt drumist și tot profesor la colegiul roșiorian (deși nu la clasa mea): profesorul de limba și literatura română Iulian Bitoleanu, care mi-a publicat prima poezie în revista „Tempus” a liceului.

Consider că nimic nu este întâmplător pe lumea aceasta. Iulian Bitoleanu a debutat poetic în 1973, în ziarul „Teleormanul”, având girul critic al lui Alexandru Popescu-Tair, scriitor emblematic al Roșiorului și unul dintre corifeii „Drum”-ului interbelic, iar eu am avut debutul poetic absolut în primăvara anului 2002, în revista „Tempus” (care avea să câștige și un premiu național la categoria „Reviste școlare”), având girul critic al prof. Iulian Bitoleanu. E ca un fel de predare de ștafetă nevăzută între generații de drumiști, ca un *arc-en-ciel* peste timp. Și voi fi fericit, la rândul meu, să descopăr și să promovez noile generații de drumiști care să păstreze și să îmbogățească tradiția culturală roșioriană.

Nu a fost intenția mea de a deveni nostalgic. Am vrut doar să subliniez faptul că ziarul „Drum” a reprezentat și va reprezenta un element important din devenirea mea ca om, scriitor și jurnalist cultural. Mulți dintre drumiștii importanți care au fost providențiali în cariera mea literară (Paul Amet, Liviu Comșia) astăzi nu mai sunt printre noi, dar este de datoria mea și a celor care i-au cunoscut să le ducem memoria și valorile create mai departe.

În încheiere, urez tradiționalul La mulți ani, Drum! La mulți ani cu sănătate, bucurie și spor în toate colegilor mei drumiști și cititorilor „Drum”-ului! Să ne bucurăm împreună și la ediția cu nr. 1000 a ziarului „Drum”!

Prof. Cristian Gabriel MORARU

Lecturi în lumină

Cu sufletul în Sufletul cuvântului Domniței Neaga

„... Or, Domnița Neaga tocmai asta face: după ce o viață întreagă a educat de la catedră sensibilitatea elevilor, căutând să le dezvolte imaginația și gustul pentru literatură, fiind ea însăși o creatoare de literatură excelentă, a purces apoi la drum spre sufletele confracților săi din aceeași generație sau mai tineri, după caz, încercând să pună în lumină, prin cronicile sale, acele valori sublimite artistic găsite în operele literare.”, scrie Cristian Gabriel Moraru în al său „Portret de critic” aflat la începutul volumului de critică literară, *Sufletul cuvântului*, apărut în 2022, în Colecția „Teleormanul cultural”, la Editura Aius, Craiova, sub semnătura scriitoarei Domnița Neaga.

Nedezmițându-și numele, autoarea este o „Domniță” a cuvântului, atât prin poezia sa de o sensibilitate și emoție recunoscute, cât și prin cronici literare, eseuri, publicații de specialitate, activitate jurnalistică și multe activități care înnobilează cuvântul, conferindu-i greutate (fiind și membră a Uniunii Scriitorilor din România).

Volumul de față, cuprinzând 44 de cronici literare, tratează cu profesionalism și obiectivitate tot atâtea volume de poezie, proză, eseistică, critică literară, dăruirea și explorarea sufletelor celor recenzanți fiind un atu al criticului Domnița Neaga. Scriitorii recenzanți au fost așezați în ordine alfabetică, fiecăruia revenindu-i un loc la fel de important în sufletul celei care s-a aplecat cu sufletul înspre cărțile lor.

Prima cronică este la cartea teleormănencei Daniela Achim Harabagiu, un volum de poezie de dragoste („Prin iubire, ființa umană dobândește o percepție aparte asupra realității. Exuberanța îl face pe cel îndrăgostit să vadă lumea în culorile curcubeului.”), a doua fiind la cartea lui Virgil Andronescu, *Leviția și căderi*, despre care D. Neaga spune că „poetul cultivă o poezie dură, ca însăși viața, o poezie a disperării, a suferinței și a singurătății.” Acestea sunt urmate de cele ale Elenei Buică (*În pas cu timpul*), Constantin T. Ciubotaru (*Memorii aproape oblice*, așa cum arată și incitantul titlu, pare o cronică memorialistică vastă). Urmează un volum de versuri al Eugeniei Coman care „înțelege că misiunea creatorului de frumos literar este de a pleda pentru inocență, umanitate, altruism, întru dobândirea încrederii în sine”.

Nu au scăpat ochiului critic: cartea Rodică Constantinescu, *Eu și copacul vieții*, cei Șase publiciști din Sud (Antologiile „Meandre”) sub semnătura lui Stan V. Crîstea, volumul de versuri *Te iubesc, dar nu rămân cu tine* al Alinei Narcisa Cristian, romanele: *În căutarea celui pierdut*, *În mâna destinului*, *Orice este posibil* și volumul de versuri *În tonuri de culoare*, semnate de Cristian Florin Diniță, dar și cartea lui Rodian Drăgoi, *Către iarnă*.

Despre cartea *Fotografii mișcate* a lui Ion Toma Ionescu, autoarea precizează că este „o carte-document, în care literatura, ca artă a cuvântului (ilustrată prin proză memorialistică, lirică subiectivă, eseistică, evocare, portret literar, notă de lectură), se îmbină fericit cu arta fotografică”.

Un scriitor olandez, Wim Lamfers, are *Curajul credinței*, „scrie în limba română, adică pentru români, o carte despre un german, pe tema legăturii dintre etică și politică, libertate și responsabilitate”.

Nu au fost omiși nici poezii Liviu Mățăoanu (*Deasupra lui Hans*), Mihai Merticaru (*Vis și abis*). Nu putea lipsi atenției criticului literar, Domnița Neaga, complexul scriitor și redactor-șef al revistei „Teleormanul cultural”, Cristian Gabriel Moraru, cu volumele: *Genurile întunerului*, *Un popas în vremuri grele*, *Scrisul este o rugăciune*, *Scriitorii timpului meu*, *Libertatea sinelui unic*, *Genuri nobile*, *Fotopoeme și alte trăiri*, *Istoria literaturii roșioriense contemporane*, vol. II („Felicitări autorului C. G. Moraru, care își ia din timpul său de a gândi, timp ce nu se mai află în acord cu vechile noastre măsuri, și îl dăruiește semenilor!”).

Lia Nenciu (*Orfan de vise*), Marian Raicu (*Țara exilului interior*; *Suavul peregrin*), Eugenia Viorica Staicu (*Comicul Caragiale?*), Emilia Stroe Țena (*Destin românesc*; *Tămâie și trandafir*), Ion Trancău (*Scriitorii gorjeni contemporani*, Ion C. Gociu), Florian Troscot (12 proze scurte), Caty Urucu (*Lumina destinului*; *Angela Manu*), Corneliu Vasile (*Vitrina cu semnalări editoriale*), Luminița Zaharia (*Julius Tescovin*) sunt cei care încheie volumul de cronici literare al Domniței Neaga, „un cronicar prodigios și empatic al literaturii române contemporane, pasionat să-i descopere și să-i cartografeze relieful bogate și adesea surprinzătoare. Bucuria lecturii, incitând spiritul spre autocunoaștere și înălțare către absolut, este sporită și de asumarea ca principiu călăuzitor a ideii lui Mircea Eliade potrivit căreia: *O cultură nu e făcută de cinci sau zece autori, ci de sute, mii de scriitori, cărturari, oameni de știință, gânditori, critici, artiști, gazetari...*” (Nicolae Marinescu).

Petronela APOPEI

Membră a Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Bacău

Meridiane critice

George Banu – Iubire și ne iubire de teatru (II)

- continuare din numărul precedent -

Dicotomia imprevizibil-provizorat întreține suspansul, discuțiile pentru că „modernii” văd în imprevizibil, în surpriză „o școală a libertății”, o invitație la „a coexistă, a crea împreună” (p. 59). Din contră, în tabăra adversă, se plasează Peter Brook, Ariane Mnouchkine, Andrei Șerban, pariind pe provizorat, în dezacord - avertizează exegetul nostru - cu păreri rigide ale celor ce fidelizează pagină cu pagină textul primar/pilon, adepți ai preluării literale, nefalsificatoare, exact spre a nu se înstrăina de manuscris.

Revenind la noi definiții ale teatrului, să mai amintim de „artă a viului” (p. 63), cu actori în carne și oase, reproducând replici, conversații, fraze aparținând a 2-3 actanți.

Tipologia spectatorului denotă întâi categoria spectatorului ideal, pasionat, reverent, implicat,

educat, silențios, cu bun-simț, apoi spectatorul rău, absent și la propriu și la figurat, cu interesul cognitiv insignifiant, prea puțin curios. Spectatorul blazat vine rar la spectacole, din întâmplare ori influențat de un amic, pe baza unei invitații, se plictisește repede, nu are răbdare, poate pleca în antract... (pp. 71-75).

Oamenii de teatru, cu sensibilitatea lor diferită, au sentimente, nu reprezintă ființe glaciale, imposibile, dimpotrivă, o spune distinct Eugenio Barba: „Dacă fac teatru, e pentru că iubesc oamenii” (p. 74).

O verigă însemnată: actorii, actrițele, unele memorabile, pline de farmec, faimoase prin rolurile asimilate inovativ, cu un eu social epicureic, ba și mai mult, căci în feudalism ele au făcut compromisuri devenind curtezane pentru nobilimea, chipurile, elevată. În schimb, altele, în evuri reformatoare, douămiiste, și-au păstrat verticalitatea morală,

ieșind pe stradă fără aere de vedetă, modeste, sociabile. O mostră la românii din mileniul al III-lea: Maia Morgenstern.

Din ne iubirea de teatru, au răsărit reproșurile injuste și alte „etichete”: „fabrică de amăgiri” - aluzie la scenele neverosimile ori posibile întâlnite numai în teatru, de aici și motivul antic evocat în cheie filosofică de Eminescu în *Glossa*, lumea ca teatru -, excesiva imitare sau „irealitatea teatrului”, derapaje care l-au luat prin surprindere pe R. Barthes (p. 163). Până și perfida identitate a scenariștilor cu cea de pictori mediocri trece neobservată sau ar trebui ignorată, din moment ce Malraux vine cu contraexemple de veritabili artiști plastici acroșați în arta spectacolului. Concret, acesta i-a invitat/implicat pe faimosul Chagall la Operă, iar pe André Masson la Odeon (pp. 173-178). Dintre dramaturgii jucați pe scenele franceze și europene, preferații

omului de teatru sunt Shakespeare, Maeterlinck și Pirandello.

În onestitatea lui, G. Banu nu a redus la tăcere corul contestatelor artei patronate de Thalia, ci a selectat unele voci critice, în condițiile în care Postfața lămurește câtă iubire a investit el în teatru.

Teatrul e viața sa, deviză perfect argumentată, „pentru că iubirea pe care i-o port teatrului nu a fost niciodată exaltată, oarbă...” (p. 238).

În concluzie, un volum incitant, cu puncte de vedere divergente, care nu minimizează, nu subestimează o artă străveche, fondată de Tēspis odinioară, în secolul al VI-lea î. Hr.

Prof. dr. Iulian BITOLEANU

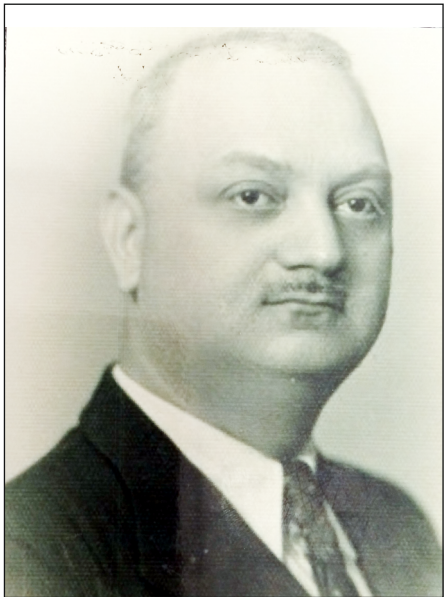
Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede
Membru al Uniunii Scriitorilor din România și al
Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România

Lecția de istorie

Lecția de istorie

Oameni care au fost

Farmacistul dr. Mihail Oskar Biltz

Personalitatea pe care o prezentăm nu și-a cheltuit sănătatea pentru avere, ci toată viața și-a cheltuit-o pentru a asigura și repara sănătatea oamenilor. Este vorba despre o personalitate de mult uitată, dar care s-a remarcat prin tot ce a făcut, deosebit de alții, începând cu primii ani de după Unirea din 1918. Este vorba de farmacistul dr. Mihail Oskar M. Biltz.

Mihail Oskar M. Biltz s-a născut la București, la 14 iunie 1899, în sectorul „Galben”. Era fiul lui Mihail Biltz, farmacist de înaltă calificare, cu un doctorat în Farmacie obținut în Bavaria, și al Irinei Lugoianu. Părinții făceau parte din intelectualitatea bucureșteană, participau la diverse manifestări atât culturale, cât și mondene. Au avut doi copii, pe Mihail Oskar, născut în 1899, și pe Victor Oskar M. Biltz, născut în 1900, care, mai târziu, a făcut studii universitare în domeniul matematicii și fizicii.

Primul copil, Mihail Oskar M. Biltz, a urmat cursurile primare, gimnaziale și liceale, la prestigiosul liceu „Sf. Sava” din București, fiind unul dintre cei mai buni elevi, un adevărat răsfațat al notelor și calificativelor foarte bune. Excela la disciplinele reale, matematică, fizică și chimie. Studiile universitare le începe la Universitatea din București și le continuă la Universitatea din Viena, devenind, în anul 1922, „Magistru în Farmacie”. Pentru a urma cursurile superioare de farmacie, conform Regulamentului, a fost obligat să practice în farmacie timp de doi ani, ca asistent. În facultate s-a remarcat în laboratoarele de chimie, pentru cunoștințele și îndemânarea sa deosebită în mănuierea eprubetelor. A obținut licența în Farmacie cu calificativul „foarte bine”, conform „prescriptului verbal” al juriului examinator, din 23 noiembrie 1922. Dreptul la „liberă practică” i-a fost acordat de către Consiliul Superior, prin jurnalul nr. 1527 din 2 decembrie 1922, aprobat de Ministerul de Interne. Nu a profesat, însă, pentru că, dorind să-și continue studiile în domeniu, a plecat în Elveția, unde a încercat să se înscrie la Universitatea din Geneva, la un doctorat în farmacie. Nu a reușit, s-a întors în țară și a fost încadrat „asistent universitar” la laboratorul de „Botanică generală” și, de aici, în 1924, a fost trimis ca bursier al facultății, la Universitatea Sorbona din Paris.

În timp ce el se afla în străinătate, tatăl său, farmacistul dr. Mihail Biltz, care funcționa la Roșiorii de Vede, din 1919, la Farmacia „Aurora”, se mută definitiv în acest oraș. Farmacia „Aurora” se afla pe strada Mărășești la nr. 28 și aparținea regretatului farmacist Carol Varo. Mihail Biltz o cumpără la 9 decembrie 1926.

După obținerea titlului de „doctor în Farmacie”, Mihail Oskar Biltz revine în țară, la Universitatea din București, la Facultatea de Farmacie, unde mai funcționează numai un an universitar, după care, foarte bolnav, se retrage la părinți, la Roșiorii de Vede, unde lucrează, în farmacia tatălui său, ca salariat.

În vremea aceea, în Roșiorii de Vede, funcționau mai multe farmacii și drogherii: Farmacia Mihail Biltz, Farmacia Christea Zaharescu, Farmacia Constanța Petrescu, Farmacia Angela Ionescu-Goblea, Farmacia Melania Rădulescu și drogheriile Celeman Melpomene-Zisu, Drogheria Afrodita-Clement Nicolau și Drogheria Blatz. Medicamentele, în marea lor majoritate erau preparate în farmacii și respectau indicațiile, dozele de substanță activă pe care le prescriu medicii în rețetele ce le primeau bolnavii consultați.

Tânărul farmacist Mihail Oskar Biltz era apreciat de confrăți și nu numai, care îi recunoșteau meritele și îl consultau în ce privește prepararea noilor medicamente, ori

pentru traducerea inscripțiilor de pe cutiile de medicamente nou apărute. El vorbea fluent limba franceză, limba germană și, firesc, limba latină, care, de fapt, trebuia cunoscută de fiecare farmacist. Farmacistul Biltz era o fire blajină, cu mult respect față de cei din jurul său și a dus o viață liniștită la Roșiorii de Vede. Avea un mare secret: „colecționarea de timbre”.

După decesul tatălui său, în 1936, și rezolvarea problemelor de partaj, Mihail Oskar M. Biltz rămâne singurul proprietar al farmaciei. La 6 septembrie 1937, „Comisiunea farmaceutică a ministerului” îi recunoaște dreptul de exploatare a farmaciei „Aurora”, în calitatea de proprietar și farmacist diriginte.

În anul 1939, este concentrat militar pentru trei luni și, la încheierea concentrării, este ridicat în grad militar. În 20 iunie 1941 se căsătorește, la București, cu Verona Radu (fiica lui Radu Constantin, fost senator și doctor în drept la Bruxelles). Din această căsătorie, au rezultat cinci copii: Amelia, Lucian (decedat în pruncie), Michaela (n. 1941), Veronica (n. 1948) și Benone (n. 1953).

În anul 1941, în timp ce farmacistul Biltz se căsătorește, România a intrat în război alături de Germania. În micul oraș de provincie care era Roșiorii de Vede, viața devenea tot mai grea. Bărbații plecau spre unitățile militare de care aparțineau, iar lipsurile, inclusiv cele alimentare, erau tot mai mari.

În ianuarie 1942, este concentrat și farmacistul Mihail Oskar Biltz, care, pe toată durata războiului, a funcționat în spitale militare din zona din spatele frontului. La sfârșitul războiului, maiorul farmacist Mihail Oskar Biltz primește medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”, iar în 14 decembrie 1945 este lăsat la vatră și revine la Roșiorii de Vede, continuându-și activitatea de farmacist.

La 2 aprilie 1949, prin Decretul nr.134, au fost naționalizate toate farmaciile și drogheriile din mediul urban, iar mai târziu au fost naționalizate și oficiile rurale. A fost naționalizată și farmacia „Aurora” din Roșiorii de Vede. De fapt, comuniștii au luat tot: și clădirile și medicamentele și ustensilele de laborator, ba chiar și rețetarul farmacistului Biltz, care era ceva deosebit, alcătuit în mulți ani de profesie.

La 1 iulie 1949, farmacistul Mihail Oskar M. Biltz este angajat de Spitalul de Stat din Roșiorii de Vede. În „Revista Farmaciei” din aprilie 1949, farmacistul Vasile Roșeanu, fost conferențiar universitar, îl elogiază pe Mihail Oskar Biltz și propune „Oficiului Industrial al Medicamentului” să-l includă și pe Mihail Oskar Biltz printre profesioniștii oficiului. Biltz a refuzat și a rămas să lucreze la Roșiorii de Vede.

La 15 septembrie 1951, farmacistul Mihail Oskar Biltz pleacă din Spitalul de Stat Roșiorii de Vede și este încadrat la „Oficiul Farmaceutic din București”, unde i se încredințează o funcție de decizie, fiind farmacist principal și doctor în farmacie. Între timp, instituția numită „Centrofarm”, nou înființată, reușește să-l aducă în conducerea instituției pe Mihail O. Biltz.

La 1 iulie 1956, farmacistul dr. Mihail Oskar M. Biltz, aflat în funcție de conducere în „Centrofarm”, ia o serie de decizii, încercând să impună o nouă practică farmaceutică, modernă, dar nu reușește, și mai rămâne aici până la 1 noiembrie 1964 (era de fapt data pensionării, avea atunci 64 de ani).

Farmacistul Mihail Oskar Biltz, începând cu 2 noiembrie 1964, lucrează la Farmacia nr. 48 din Roșiorii de Vede și va funcționa până la 1 octombrie 1968, când se va retrage la pensie. Probabil că mai putea să lucreze în domeniul farmaceutic, dar o mare nenorocire i se întâmplă în familie. Fata cea mare, Michaela (Mica), absolventă a Facultății de limbi străine (engleză) din Universitatea București, decedează în condiții suspecte, principalul suspect fiind soțul său, ofițer în Ministerul de Interne.

Farmacistul Mihail Oskar M. Biltz a fost un „prînt al spiritului și atitudinii exemplare”. El a strălucit și la îndrumarea și conducerea personalului din farmacii. Era caracterizat prin autoexigență, conștiințozitate, performanță informativă, orizont cultural complex, dotare medicală excelentă. Ii plăcea să fie sfătos și mereu, profitând și de faptul că era un excelent cunoscător al limbilor europene în care excelau germana și franceza, traducea colegilor și confrăților numeroase articole din presa farmaceutică străină.

După 1969, starea sănătății farmacistului Biltz se alterează. Este internat în spital de mai multe ori. Decesul intervine la 12 martie 1971. Este înhumat în cimitirul nuncipal din strada Stelian Popescu.

prof. **Argentin St. PORUMBEANU**
Foto: arhiva personală a autorului

Russenart - cetatea culturală

Date statistice: Nouăzeci, douăzecișiopt, șapte sute

Pe 22 mai 2025 s-au împlinit 90 de ani de la apariția primului număr al ziarului „Drum”, înființat de Nicolae Stănescu-Udrea și Petre Frânculescu, apărut în perioada 1935 - 1940. Evenimentul a trecut neobservat.

După o pauză de 57 de ani, dictată de vicisitudinile istoriei, poetul și publicistul Paul Amet - de la a cărei naștere se vor împlini 99 de ani pe 30 ianuarie 2026 - a avut inițiativa lăudabilă de a relua publicarea acestui ziar, într-o ediție nouă, dând viață dorinței exprimate în 1943 de Zaharia Stancu și Nicolae Stănescu-Udrea, și multă vreme după

aceea, de Alexandru Popescu - Tair.

Astfel, în 1997, Paul Amet, susținut de ziaristi Florea Burtan și Gheorghe Filip de la ziarul „Teleormanul”, a început constituirea unui colectiv de redacție. În condițiile în care ziarul se autofinanța, era nevoie de redactori care să scrie articole cu subiecte interesante, pentru a vinde ziarul.

Pentru a nu lăsa timpul să estompeze realitatea și pentru a evita interpretările eronate despre acea perioadă - așa cum nefiresc apar în ultima vreme enunțate de personalități cu studii filosofice la „Ștefan Gheorghiu”, voi reaminti că prima discuție a avut loc într-o formulă restrânsă, la restaurantul „Pizza”, un local la modă în acea vreme, situat pe strada Dunării, gestionat de Ion Graure și aflat în administrarea SC Comixt SA. La această întâlnire au participat, la invitația lui Paul Amet, Irina Stoica, Gheorghe Tutcălu, Constantin T. Ciubotaru, Florin Săvoiu, Florian Troscot și Gabriel Argeșeanu, alăturându-se spre finalul discuției și Antonică A. Popescu. La doar două zile distanță, tot după amiază, la invitația publicistului Florin Săvoiu, care era și directorul Casei de Cultură, a avut loc o nouă întâlnire, în aceeași formulă, la care s-au alăturat Argentin St. Porumbeanu, Florica (Domnița) Neaga, Cornelia Săvoiu și Florea Burtan. S-au discutat aspecte legate de formatul de patru pagini A3, tiraj, apariția săptămânală (hebdomadar), modalitatea de abonare a cititorilor, atragerea de venituri din publicitate ca principală sursă de finanțare, distribuția în toate localitățile județului și în țară, contabilitatea, asigurarea secretariatului de redacție, politica de voluntariat pentru redactori și data apariției primului număr al ziarului „Drum”, ediție nouă.

De la discuții la fapte nu s-a trecut ușor. Deși existau suficiente persoane interesate să dea viață acestui proiect, fiind promisiuni de sprijin din partea multora dintre cei care aveau talent la scris, s-a dovedit că nu credeau încă pe deplin în acest proiect. În aceste condiții, primul număr, apărut pe 19 decembrie 1997, a fost tipărit cu multe articole semnate cu pseudonime, pentru a evita repetarea numelor autorilor pe aceeași pagină (o regulă de care nu se mai ține cont în actualul format al ziarului). Printre semnatori se numărau Paul Amet (care folosește și pseudonimul A. Petrescu), Gabriel Argeșeanu (cu pseudonimele Gheorghe Roșoreanu, M. Spălățelu-Balaci, Titi Cosașu), Constantin T. Ciubotaru, Dumitru Ciocan - Sin, Tănase (Tase) Negulescu și Emilia Teodorescu. În paginile primului număr se regăseau mesaje de salut pentru inițiativă din partea primarului Eugen Ovidiu

Vlad, a deputatului Ionel Marineci și a directorului SC Spicul SA, Radu Marin, precum și o prezentare a priorităților administrației locale, semnată de viceprimarul Ion Nuțu.

Începând cu numărul doi, a apărut și o casetă redacțională: secretar de redacție - Gabriel Argeșeanu; redactori - Paul Amet, Dumitru Ciocan - Sin, Constantin T. Ciubotaru, Argentin St. Porumbeanu, Florin Săvoiu (care va semna și cu pseudonimul S. Scrioșteanu), Irina Stoica (și ea folosind un pseudonim, Delia Andor), Gheorghe Tutcălu și Marius Milea. După primele șapte numere, colectivul de redacție s-a mărit, alăturându-se Domnița Neaga și Cornelia Nicula (pseudonimul Corneliiei Săvoiu).

Din numărul 10 al săptămânalului „Drum”, Paul Amet a acceptat să se oficializeze funcția de redactor șef, prin menționarea sa în caseta redacțională.

Printre colaboratorii care au contribuit cu articole în cele 16 numere, format A3, tipărite între 19 decembrie 1997 și 15 mai 1998, se numără: Sorina Andronache, Cătălina Valentina Carmen, Iuliana Cîrnu, Ion Coman, Iulian Dragnea, Marcela Dumitrache, G. Dumitru, Dorina Gavrila, Anghel Gădea, Nicolae Gheorghe, Silvia Gheță, Octavia Oana Grigore, Paul Ilie, Emil Lazăr, Ștefania Manole, Florin Nedelcu, Tase Negulescu, M. Nicolescu, George Nițu, Nicolae Peleaș, Cristea Pescaru, Adrian Popescu, Anton A. Popescu, Ionel Porumbeanu, Violeta Preda, Gabriel Jalova - Racoviță, Aurora Stănescu, Emilia Teodorescu, Eugen Ovidiu Vlad, Liviu Voiculescu.

Începând cu numărul 17, datat 11 iunie 1998, ziarul „Drum” nu s-a mai autofinanțat și a început să primească finanțare de la bugetul

local, fiind preluat de Casa de Cultură a Municipiului Roșiorii de Vede (director Florin Săvoiu). Formatul s-a schimbat în tabloid, format A4, crescând astfel numărul de pagini, iar colectivul de redacție era format din: Florin Săvoiu - director, Paul Amet - redactor șef, Gabriel Argeșeanu - secretar de redacție și fotoreporter, redactori - Constantin T. Ciubotaru, Domnița Neaga, Cornelia Nicula, Cristina Predescu, Argentin St. Porumbeanu, Irina Stoica, George Tutcălu - contabil, Silviu Arsu - administrator, disecare. Răspunderea pentru conținutul materialilor publicate revine autorilor.

Ziarul „Drum”, apărut în perioada interbelică (1935 - 1940), s-a impus ca o publicație de interes național, fiind menționată de George Călinescu în „Istoria literaturii române de la origini până în prezent” (1941). În 2011, profesorul universitar dr. Marian Petcu menționează „Drum”-ul, atât cel din 1935, cât și cel din 1997, în lucrarea sa „Istoria jurnalismului din România în date. Enciclopedie cronologică”, care acoperă 280 de ani de presă în România, începând din 1731.

Sper ca și în anii următori, „Drum”, readus în peisajul jurnalistic la 19 decembrie 1997, având azi apariție lunară, iată ajuns la cea de-a 28-a aniversare și la numărul 700, la data publicării acestui articol, să rămână un reper în peisajul mediatic județean și nu numai, să inspire, să educe, să promoveze valorile societății și culturii locale, și să fie un spațiu de întâlnire pentru idei și opinii diverse.

La mulți ani, Drum!

Gabriel ARGEȘEANU

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

La mulți ani, ROMÂNIA! La mulți ani, ROMÂNII!

- continuare din pag. 1

Un moment de profunzime spirituală l-a reprezentat slujba de TE DEUM, oficiată de preoți din Protoieria Roșiori de Vede, în memoria eroilor căzuți pentru țară.

Ceremonialul a continuat cu depunerea de coroane la Monumentul Eroilor, un gest de respect și recunoștință din partea instituțiilor locale, unităților de învățământ, partidelor politice și asociațiilor care s-au alăturat evenimentului. Astfel, au depus coroane: Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede; Primăria Municipiului Roșiori de Vede; Partidul Social

Democrat; Uniunea Salvați România; Partidul Național Liberal; Alianța pentru Unirea Românilor; Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, cu structura „Alexandru Depărateanu” și grădinițele aferente; Școala Gimnazială „Zaharia Stancu” cu structurile aferente; Colegiul Național „Anastasescu”; Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu”; Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”;

Centrul Școlar de Educație Incluzivă; Școala Postliceală FEG Roșiori de Vede; Structurile M.A.I. – Poliție, Jandarmerie, Pompieri; Spitalul Municipal CARITAS; Spitalul TBC; C.A.R. Pensionari; Societatea Agricolă CETATEA; S.C. TECSABusiness S.R.L.

La finalul ceremoniei, potrivit tradiției, Administrația publică locală a oferit masa dedicată cetățenilor municipiului, în semn de pomenire și recunoștință pentru cei care și-au dat viața pentru făurirea statului național, unitar, român.

1 Decembrie ne amintește, an de an, că România s-a construit prin unitate, prin munca depusă în folosul comunității și prin credința într-un destin comun. Să păstrăm acest spirit în gând și în faptă!

„România – în inimi de copii”

- continuare din pag. 1

demonstrează că patriotismul este o lecție care se învață de mic și se desăvârșește pe parcursul vieții.

Ziua ploioasă de vineri nu a fost o piedică, s-a dovedit a fi o zi cu adevărat magică. Zeci de copii, alături de părinți, bunici și profesori, au dorit să-i cânte „patriei mume”.

Prezentatorii spectacolului au fost doi elevi obișnuiți cu scena: Bianca Nedelcu și Andrei Ioan Gheorghe, elevi ai Colegiului Național „Anastasescu”, ajutați de Monica Tuinete, referent la Casa de Cultură.

Pe scenă au urcat, rând pe rând, preșcolari ai grădinițelor roșiorene, care, cu suflet pur și glasuri cristaline, au adus omagiu țării noastre - România, prin interpretarea melodiilor: „Mândri de țara noastră”, „Hora românașilor”, „E ziua ta, o, Românie!”.

Elevi ai școlilor gimnaziale, unii mai timizi, alții

cu mult aplomb, au urcat pe scenă pentru a-și prezenta programele artistice pregătite cu multă atenție din timp: „Unirea din inimi de copii”, „România, mândru plai”, „Omagiu limbii române”, „România, țară dragă”, sau „Noi suntem români” au răsunat în sala de spectacole a Clubului Copiilor.

Cele trei ansambluri ale Școlii Gimnaziale „Zaharia Stancu”: „Mugurașii”, „Voiniceii” și „Călușarii” au ridicat sala în picioare cu suitele de hore și sârbe pregătite alături de Andrei Hamza, coordonatorul lor.

Evenimentul s-a bucurat de prezența d-nei prof. Cristiana-Mirela Piper-Savu, viceprimarul municipiului, care a mulțumit tuturor pentru implicarea și profesionalismul de care au dat dovadă în pregătirea acestui spectacol și a înmănat celor prezenți diplome de participare.

Spectacolul „România - în inimi de copii” a fost un succes. Nici nu putea fi altfel. De ce? Pentru că roșiorenii sunt mândri că sunt români. Pentru că mândria de a fi român este cel mai frumos lucru de pe pământ. Este putere, dedicare, iubire. Și izvorăște din cel mai autentic loc: sufletul românesc! Din sufletul nostru, al fiecăruia dintre noi: preșcolar, elev, adolescent sau om cu zăpadă la tâmpole. Această forță și tărie o datorăm înaintașilor noștri, care au făurit, păstrat și transmis peste veacuri cea mai de preț comoară a acestei țări: spiritul românesc.

La mulți ani, România! La mulți ani, români!

Vin sărbătorile, vin!

- continuare din pag. 1

Pe parcursul întregii serii, mulți roșioreni de toate vârstele au venit cu brațele încărcate de jucării și daruri, contribuind cu generozitate la bucuria copiilor. Le mulțumim tuturor pentru gesturile lor și pentru spiritul frumos al comunității noastre!

Evenimentul a continuat cu mesajul doamnei viceprimar, prof. Cristiana Mirela Piper-Savu, care a deschis cu emoție sărbătorile de iarnă în municipiul nostru. Imediat după, la ora 17:00, s-a aprins oficial iluminatul festiv din parc, moment aplaudat cu bucurie de cei prezenți.

Magia s-a prelungit prin concertul de colinde „Vin sărbătorile, vin!”, primul spectacol al lunii decembrie. Protagoniștii seriei au fost: Gabriela Costescu și prof. Tedy Stingă, coordonatorul Cercului de Muzică al Casei de Cultură; elevul Andrei Gheorghe (Colegiul Național „Anastasescu”) și Monica Tuinete – referent Casa de Cultură; iar seara s-a încheiat cu recitalul artistului Tedy Stingă, care a adus colinde îndrăgite în decorul luminos al parcului, dând astfel startul evenimentelor ce vor urma până la marea întâlnire cu

Moș Crăciun.

La eveniment, a participat și primarul municipiului, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, care, la final, s-a fotografiat cu copiii în fața Căsuței lui Moș Crăciun. Edilul a transmis roșiorenilor un gând frumos, potrivit acestei perioade: „Să aveți un decembrie luminos, plin de liniște și apropiere, iar spiritul sărbătorilor să vă găsească împreună cu cei dragi. Să ne bucurăm de fiecare clipă și să păstrăm în comunitatea noastră căldura și bunătatea care ne definesc.”

În aceeași atmosferă caldă, zeci de copii și părinți s-au fotografiat în Căsuța lui Moș Crăciun și au lăsat scrisori în cutia specială din parc, visând cu emoție la întâlnirea cu Moșul.

Decembrie este luna în care se întâmplă ceva magic. E Spiritul Crăciunului care reușește să reverse în sufletul fiecăruia dintre noi un strop de bucurie, de înțelegere, de empatie. Pentru că Sărbătoarea Crăciunului înseamnă iubire, bunătate, iertare. În acea seară de povește, orașul nostru a strălucit în lumină, colinde și emoție, iar comunitatea s-a unit într-o atmosferă magică, demnă de cea mai frumoasă iarnă. *Sărbători cu bine tuturor!*

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

Ziua Autorilor Europeni la EUROPE DIRECT Teleorman

Luni, 8 decembrie 2025, centrul de informare europeană ED Teleorman a sărbătorit **Ziua Autorilor Europeni** printr-un eveniment dedicat lecturii și culturii europene, organizat la Biblioteca Municipală „Gala Galaction” – Secția Împrumut Carte pentru Copii. Activitatea a reunit elevi ai Școlii Gimnaziale Vede din clasele a II-a, a III-a și a IV-a, însoțiți de prof. Maria Clara Vișinică, directoarea instituției, precum și de cadrele didactice Victorița Păduraru și Florina Băltescu.

Elevii au vizitat expoziția de carte „Europa pe înțelesul tuturor: Descoperim autori europeni”, un spațiu interactiv în care au descoperit atât autori din diverse țări ale Europei, cât și operele acestora - de la literatură pentru copii la creații contemporane. Expoziția a avut rolul de a-i familiariza cu diversitatea culturală europeană, cu modul în care literatura reflectă identitatea fiecărei națiuni și cu importanța lecturii în înțelegerea Europei de astăzi. Prezentarea expoziției a fost realizată de bibliotecar Marinela Rușanu, manager ED Teleorman, care a transformat momentul într-o adevărată călătorie prin lumea cărților europene.

Momentul central al evenimentului a fost

întâlnirea cu scriitoarea Florina Carvac, membră a Uniunii Scriitorilor din România. Poeta le-a vorbit copiilor despre doi autori europeni, explicând modul în care literatura contribuie la apropierea culturilor și la îmbogățirea patrimoniului literar comun. De asemenea, aceasta a recitat poezii din creația proprie, precum și versuri dedicate copiilor, într-o atmosferă deschisă și caldă, care i-a captivat pe cei mici.

Impresionați de felul în care scriitoarea li s-a adresat, mulți dintre elevi au dorit să demonstreze că ei și pot recita. Astfel, mai mulți copii au venit în fața colegilor, au citit și au recitat poezii cu mult entuziasm și expresivitate, transformând momentul într-o celebrare a talentului lor și a bucuriei de a citi.

În continuarea evenimentului, Aurelia Bărbuț, consilier de comunicare la ED Teleorman, le-a vorbit copiilor despre instituțiile europene, explicând rolul și funcționarea acestora într-un limbaj accesibil vârstei participanților. Prezentarea a completat în mod firesc activitățile dedicate lecturii, oferindu-le copiilor o perspectivă clară asupra modului în care funcționează Uniunea Europeană.

La finalul întâlnirii, fiecare elev a primit câte o hartă și publicații educative realizate de Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, materiale menite să îi ajute să descopere și să exploreze Europa într-un mod prietenos și accesibil.

Evenimentul s-a desfășurat într-o atmosferă creativă și plină de bucurie, în care lectura, curiozitatea și implicarea copiilor au fost în centrul atenției, oferind tuturor participanților o experiență memorabilă dedicată literaturii și valorilor europene.

Aurelia BĂRBUȚ

Foto: Aurelia BĂRBUȚ, Mihaela BALTAC